

BAYAN YANI

85

MART 2019 / 03 - 9 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 12 TL

BAYAN YANI 8 YAŞINDA



ISSN 2146-1384



9 772146 138008

GİZLİ SİLAH

- Kız Sıdika, bugün bi makinalı tüfek almak istesek kaç paradır? Sen çeyizin için portatif yel değirmeni, ev tipi arıtma tesisi filan gibi tuhaf şeyler bakıyosun, kesin bunun da fiyatını biliyosundur.

- İki bin sekiz görünümlü nükleer denizaltı versek baba? Balığa çıkarsın, torpilini atarsın, hem Sinop'a halamgillere felan denizden gider geliriz bi çabuk.

- Ben ciddiym Sıdika, neyse parası verip alıcam bi makinalı tüfek. Bu karşı apartmandaki ayı yetti artık. Kupayı yara almadan atlattık ama rahat durmaz o herif, kesin havaya sıkıcak bi kutlama ortamı bulur kendine. Vakit varken silahlanmak lazım. Herif bi atınca sen tepesine beş tane atıcan ki, pusup mevziisine geri çekilsin.

- Yaa işte böyle.
"Uçuruma çok bakarsan uçurum da sana bakar" buyrulmuştur. Onlara uyup silahlanırsan o aylardan ne farkın kalıcak baba? Hem biz makinalı alınca ne malûm adamın da camına uçaksavar koymıyacağı. Silahlanma yarışı böyle bişey işte.

- E naapıcaz, heriften kendimizi koruyalım diye yedi tane samuray mı tutucuz Sıdika? Hem her eve lazım bi tane silah, hırsız var uğursuzu var. Gerçi tabi bu makinalı tüfek olayı biraz abartılı, ama şöyle demiri menevişli, kabzası sedefli... Hani benim vardı ya... Baba yadigârı çakaralmaz... Sahi o nerde Sıdika?

- Hehe hiç uğraşma baba o tabancanın yerini asla söyletemezsin bana. Sakladığı yeri söylemiycem diye anneme yemin verdim. Biliyorum, mahallenin adamlarını görünce sen de kurşun saçma arzusuyla yanıp tutuşuyosun. Karşiki herife gıcık kaptığın filan yalan. İngiltere maçından sonra komşu evin damındaki banka reklamının harflerini delik deşik ettiğini unutmuş değiliz.

- Yavrum bi tarihte bazı şeyler olmuş olabilir. Alkolün tesiriyle hani yani camdan bir iki tane atmış olabilirim. Neticede milli hislerim galeyana gelmiş, eski örflerimiz depreşmiştir. Lakin ben artık eski Zekeriya değilim, boyumla çocuklarım var, şehir magandalığı günlerim geride kaldı artık. Cumartesileri golf, pazarları tenis oynama arzusunda bi insanım. Aslına bakarsan silah olarak da abini besliyoruz

evde, yıllardır dövüş kursuna gidiyor. Demem o ki; benimki tamamen aile yadigârı bir antikaya duyulan hasret. Annemin fildişi tarağı, dedemin sigara tabakası felan gibi... Yoksa o silahı bulunca havaya sıkıcak değilim.

- Ya baba daha demin makinalı tüfek lazım filan demiyo muydun sen? Hayal mi gördüm yani ben? Yoksa karşı apartmandaki ayıdan seken bi kurşunla beynimden vuruldum da farkında mı değilim?

- Demin demindir Sıdika. İnsan olarak hepimiz iyiye ve güzele doğru değişmiyor muyuz? Daha geçen gün, milli hislerim coştığında Senegal ülke koduna göre telefon çevirip Senegalli bir ev hanımına milli maçtan önce "Lollo lollo lollo loooy" diye bağırdım. Artık mermi yerine kontör harcayan uygar bir insanım. Hiçbir zafer, hiçbir kutlama insan yaşamından önemli olamaz. Teşekkür ederim.

- Aman Allahım neler söylüyorsun baba. Yok yok kesin vurulmuşum ben, derin komada hayaller görüyorum. Saçma ama insan ölmek üzereyken daha güzel hayaller görüyo diye okumuştum ben. Huzur dolu, masmavi bir tünelin ucundaki ışık, henüz soyunmuş üstsüz bir Murat Boz...

- Inngh... Alçaksın anne.

Hani kıyamet kopsa söylemezdin babama o tabancanın yerini. Hani silahlara veda etsindi tüm aylar, hani kuşlar ağaçlar, bin bir renkli çiçekler?

- Ah yavrum ne biliyim ben... Tam olarak anlamadım ki... "Yavrumuzun namusu mevzubahis Safiye, Murat isimli çıplak ve boz bi herif yakaladım evde" felan dedi. Boş bulunup söyledim.

- Innk. Laf aramızda anne, genç bi kız olarak tabanca kabzasıyla yaralanıp komaya girince insan gerçekten Murat Boz'u görüyo. 48 saattir beraberdik. Bi ara Leonardo Di Caprio'nun gençliği de geldi üçümüz bir balonla çıplak olarak okyanusun üzerinde uçtuk.

- Bak şimdi. Sakın bi daha komaya giriyim deme Sıdika valla baban bu sefer daha derinine sokar seni.



Ülke gündeminde istikrar...



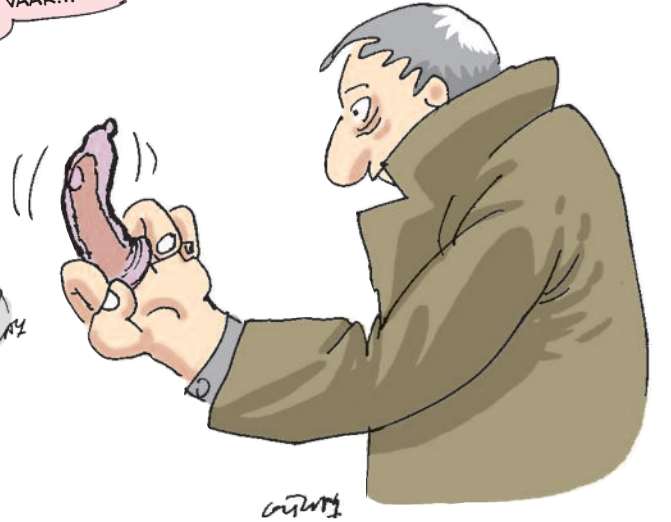
Ankara'da gözaltına aldığı eylemci genç kızı taciz ederken kameralara yakalanan polis memuru şok etti. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün açıklaması da tuzu biberi oldu. "Gözaltına direnmesi sonucu basına yansıyan görüntüler ortaya çıktı! Kızın babası da FETÖ'cüydü."



Erdoğan, seçimler için "Anketlere güvenmiyorum artık" dedi.



İçişleri Bakanı Süleyman Soylu da, üniversite öğrencisini gözaltına alırken taciz ettiği öne sürülen polisi korudu.



Tıpta uzmanlık soruları sızdırıldı iddiası...



Medyanın dili kadın cinayetlerini normalleştiriyor.



Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinden Korkanlar

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net



Birleşmiş Milletler'in Dünya Kadınlar Günü 2019 teması, "Eşit Düşün, Zekice Geliştir, Değişim İçin Yenilik(inovasyon) Yap". Amaç cinsiyet eşitliğini iletme ve kadınların güçlenmesi için yenilikçi yaklaşım, yol ve araçların keşfedilmesi üzerinde düşünmemizi sağlamak. Özellikle sosyal koruma mekanizmaları, kamusal hizmetlere erişim ve sürdürülebilir bir yaşam için gerekli altyapı için neler yapılabileceğine odaklanmamızı teşvik eden bir gündemimiz olacak bu yıl. Ülkemizde ise, bu 8 Mart, çoğu zaman olduğu gibi ataerkil siyasetin dayattığı bir gündemin gölgesinde geçecek. Yükseköğretim Kurumları Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Projesi'nin durdurulması ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Tutum Belgesi'nin YÖK tarafından kaldırılacağına açıklanması gündemimizi belirledi. Kadınlar için özgürlüğe giden yolda eskisinden de hayli zor günler yaşayacağımız anlaşıyor. İslami siyaset ve devleti yönetenler toplumsal cinsiyet eşitliği değil, erkeğe saygılı kadınlar görmek istiyor. **"Eşitlik bizi bozar, adalet yeter"** diyorlar. Evrensel kavramlara dair görmezden gelme ve köklü değişiklikler yapmanın yolunu döşediler, şimdi yol alıyorlar. Yakında medeni yasa gereksiz de diyebilirler. YÖK'ün toplumsal cinsiyet eşitliği tutum belgesinin toplumumuzun değerleri ile müteneşip olmadığı gerekçesiyle iptal edilmesinin, meclisin kadın erkek fırsat eşitliği komisyonunda aldığı kararla aynı zamana rastlaması da tesadüf olabilir mi?

Türkiye'nin İslam Konferansı Örgütü (İKÖ) üyeliği tartışmalı olmakla birlikte, Türkiye yaşama dair tüm referanslarını şeriatı alan siyasi bir örgütlenmenin kadınların ilerlemesi tüzüğü'nün kabul edilmesine karar vermiştir. İKÖ Kadının İlerlemesi Teşkilat Tüzüğü Giriş bölümünde yer alan ve üye devletlerin **"Müslüman aleminde, hızla değişen, gelişen ve modernleşen bir dünyada kadınların, erkeklerin saygı duyulan eşleri olarak yetiştirilmesi, eğitimi, öğretimi ve durumlarının iyileştirilmesinin rolünün önemini teyit ederek benimsemiş"** gerektiğini belirten maddesi yine Türkiye'nin imzacı olduğu BM Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Tasfiyesi Sözleşmesi'nin (CEDAW) ve İstanbul Sözleşmesi'ne de tamamen aykırıdır. Tüzüğü uyguladığınızda CEDAW'ı İstanbul Sözleşmesi'ni ne yapacaksınız? İmzalanan sözleşmeler ve yüklediği anayasal sorumluluklar ortada. Ayrıca adı üzerinde İKÖ'ye üye ülkeler böyle bir tüzüğe

ihtiyaç duyar, çünkü, üyeleri kadının yasaklı olduğu ülkeler. Bizi ise geriye götürür. İKÖ 'nun Kadının İlerlemesi tüzüğü'ne dair sorumluluk alıp imza attıysak bu tüzükle çelişen diğer uluslararası sözleşmelere dair aldığımız anayasal yükümlülükleri nasıl yerine getireceğiz? Bu çelişkili kararın sonuçları da YÖK tutum belgesinin geri çekilmesi ve Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yürütülen toplumsal cinsiyete duyarlı okul projesinin rafa kaldırılmasından anlaşılmaktadır.

Açıkçası sırada ne var diye düşünüldüğünde, kadınların yaşamının zorlaşacağını tahmin etmek güç değil.

Toplumsal cinsiyet, biyolojik cinsiyet farklılığına indirgemeksizin kadın ve erkeğe verilen rolleri, iki cinsin sosyal ve kültürel tanımlamalarını ve aralarındaki farklılıkları belirleme biçimini anlatmak için kullanılan bir kavram. Son 15 yıldır Türkiye'de yaşadıklarımız, artan kadın cinayetleri ve eşitsizlikler kadın ve erkek arasındaki sosyal, siyasal, ekonomik eşitsizliklerin anlaşılması için kavramın önemini artırdığı gibi, kavramın bilinirliğini de artırmıştır.

Bunda özellikle akademide kadın çalışmaları alanında üretilen araştırma ve yayınların katkısı da oldukça etkilidir. Yapılan çalışmalarda bu kavram üzerinden cinsiyet eşitsizliği sorunu tüm boyutları ile tartışılmakta ve çözüm üretilmeye çalışılmaktaydı. Biliyoruz ki; toplumsal cinsiyet eşitsizliği biyolojik cinsiyetle açıklanamayacak kadar çetrefilli ve çok boyutludur. Eşitsizliğin üretilmesinde sosyo-kültürel

faktörlerin etkisi büyüktür. Biyolojik cinsiyet doğuştandır ama toplumsal cinsiyet toplumsallaşma sürecinde öğrenilir. Bu noktada iktidar ve ürettiği siyasetinin kavramın bu içeriğinden duyduğu rahatsızlık büyük. Kavramı düşmanlaştırma nedeni de bu. Uzun yıllar boyunca ve çok güç koşullarda kadınlar kısmen de olsa özel ve kamu alanlarında erkeklerle eşit haklar elde etmeyi başarmışlardır. Kadınların erkeklerle eşit haklara sahip olabilmesi için mücadele eden feministler toplumun erkek egemen yapısına her zaman karşı çıkmışlardır. Sözü özü; Simon de Beauvoir 1949'da yazdığı İkinci Cins kitabında **"Kadın doğulmaz, kadın olunur"** der, korkmayın bu toplumsallaşma sürecinden. Sizin kadın olmanızı değil sadece eşit olmayı istiyoruz. Gerçi sizden ne adam ne de kadın olur. İnsan olsanız keşke, o yeter bize...



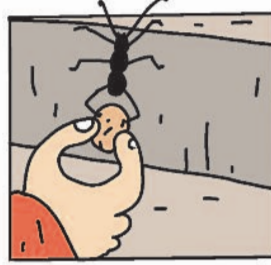
***Hayatın olduğu yerde
savařmak istiyorum***



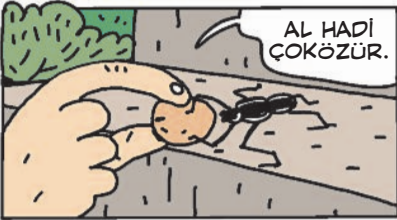
Clara Zetkin

Betül Zehra

Monte Kristo Kontu'nun zindanı
gibi yerdeki evime varmaya çalışırken;

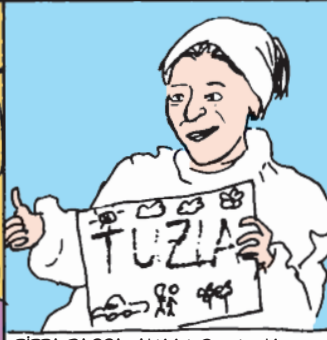
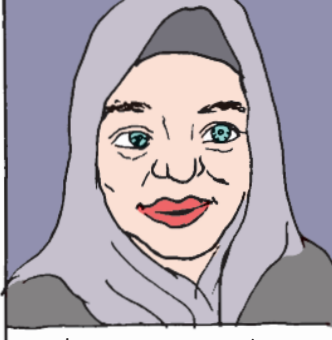
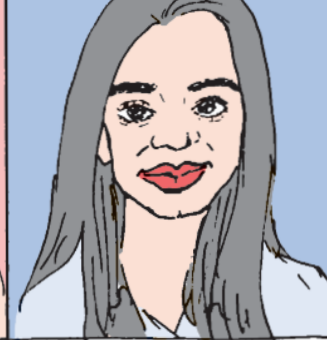


NEREYE DÜŞTÜN YAA! HAY
GERİZEKALİ!!! ALLAHÇILIK MI
OYNUYOSUN YARR KAFASI!
NE ELLİYOSUN LAN HAYVANI!
GERRRİZEKALİ!!
NE ELLİYOOSUN!
NE NEE!! OFFF... HAH ORDA!





İKİ YANLIŞI BULUN!

			
ŞULE ÇET: Patronu Çağatay Aksu ve Berk Akand'la bulunduğu ofiste uyku ilacı verilip, tecavüz edilirken boynu kırılmış halde 20.kattan aşağı atılarak...	PIPPA BACCA: Aktivist Sanatçı kimliğiyle 'Baş Gelin'i olarak İtalya'dan yola çıkıp birçok ülke dolaştıktan sonra İsraill'e varmak isterken Gebze'de aracına bindiği Murat Karataş tarafından tecavüz edildikten sonra boğularak...	MÜNEVVER KARABULUT: Sevgilisi Cem Garipoğlu tarafından elektrikli testereyle parçalanarak...	SELMA ÇİVEK: Kocası Hüseyin Çivek tarafından 22 yerinden bıçaklanarak...
			
EMANİ AL-RAHMUN: Sakarya'da, 9 aylık hamileyken komşuları ve kocasının iş arkadaşları Birol Karacal ve Celal Bay tarafından tecavüz edildikten sonra oğluyla birlikte başları taşıya ezilerek...	SEVİM ZARİF: Yıllar önce boşandıgı eski kocası Yaşar Özcan tarafından kurşun yağmuruna tutularak...	NURETTİN GİDER: Silah zor ve tehditle tecavüz ettikten sonra uzun süre bu şekilde kendisiyle ilişkiye zorladığı evli ve çocuklu Nevlin Yıldırım tarafından vurulduktan sonra başı kesilerek...	DİLAY GÜL: Arkadaşlık teklifini reddettiği, üniversiteden sınıf arkadaşı Uğur Aydemir tarafından bıçaklanıp, boğazı kesilerek...
			
HANDE KADER: Trans-kadın ve aktivist olarak yaşam mücadelesi verirken kimliği belirlenemeyen(?) kişiler tarafından yakılarak...	HELİN PALANDÖKEN: Okul (lise) çıkışı, sapkın aşığı Mustafa Yetgin tarafından pompalı tüfekle vurularak...	SARAI SIERRA: Turist olarak geldiği İstanbul'da tarihi surlarda fotoğraf çekmek isterken karşılaştığı Ziya Tasalı tarafından tecavüze direndiği için başına defalarca taşla vurularak...	ÖZGECAN ARSLAN: Evine dönmek için bindiği minibüsün şoförü Suphi A. tarafından tecavüz amaçlı önce bıçaklı saldırıya uğrayarak devamında şoförün babası Necmettin A. ve arkadaşı Fatih G. elbirliğiyle tecavüz edilip yakılarak...
			
HASAN KARABULUT: Sürekli şiddet uyguladığı ve fuhuşa zorladığı kanısı Çilem Doğan tarafından kendi silahıyla vurularak...	AYŞE PAŞALI: Sürekli şiddet gördüğü için boşandıgı eşi İstikbal Yetkin tarafından tecavüz edildikten sonra bıçaklanarak... öldürüldüler...		

'8 Mart Dünya Kadınlar Günü' tüm kadınlara kutlu olsun...

GÜNNY BAZUK

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

• EXGİLLER... Lütfen.!

Eşinizi elle değil, gözle seçiniz, yürekle seviniz.

• Yine bir EX' ZEDE

GÜNÜ'ne daha erişebilenlerimiz oldu...8 Mart gibi günler ölen bir şeylerin seneyi devriyesi gibi.

• Kendini çok yalnız

hissediyorsan, bir ilişki içindesin farkında değilsindir ve henüz **EX** olmamış bir ilişkin var demektir.

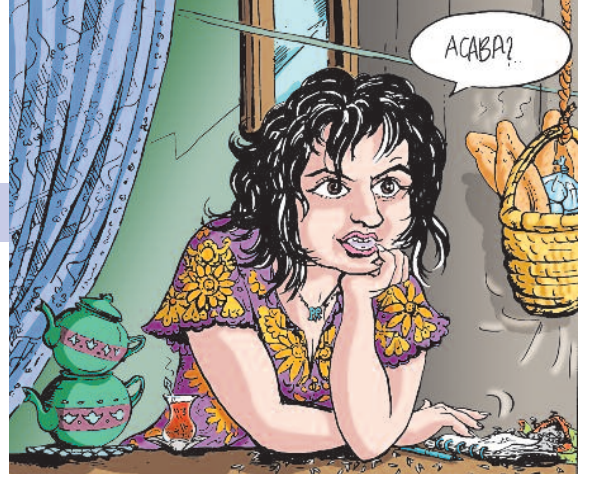
• Hiçbir **EX** şiddeti az fena değildir, ama daha fenasını yapan **EX**'ler varsa az gibi görünür **EX**'inizin yaptığı şiddetler.

• Şişköyken gittiği diyetistene **"valla hiç bir şey**



yemiyorum" diyen **EX**'in bilgisayarını doktora göstermem yeterli olurdu sanırım. Klavye tuşları arasına sıkışan yiyecek artıklarından menüyü çıkarabilirdi diyet listesi için...

• İkinci bir erkekte görürsek genelleyebiliriz ki **EX**'lerin en popüler şiddetleri, ayrılmak istediğinizde kendi argo cümleleriyle **"son bir kere daha versene, sevişelim"** demesidir... Bu hareketleri ile



aile içi şırretten başlatırlar şiddeti...

• İyi ki **EX** benim özel günlerimi unutuyormuş. Hiç olmazsa eşşeğin aklına karpuz kabuğu düşürmeme tarzında tetikleme bir şiddetten kurtuluyordum.

• Biten **EX** ilişkiler şiddetli geçimsizlik, devam eden ilişkiler şiddetli geçimlilik...

EX'lerin Evlensel Meseleleri...

• Mesela, en umutsuz evlilik kendini mutlu sandığıdır..

• Asılma sırasında erkekler kadınların gözüne girmek için çatı bile aktarırlar. Eşyaları tamir ederler. Kadınlar da buna karşın ev işleri, yemek yaparlar. Evlenince çiftler arasındaki bu tür şeyler tamamen son bulur.

Erkek Tepik...

• Erkekler sadece sevişirken ve para sayarken pencere perdelerini çeker.

• **"Bir kerede kendin bir şey yap bee adam"** diyorsun. Dayak atıyor. Erkekler kendi başına uygulamaları tek eylem, şiddetli

dayaklarla kadınların onlara karşı hislerini haklı çıkarırlar.



Kadın Yanım...

• 2000'li yıllarda Ssk hastanesinde ziyaret saatlerinde pembe ve mavi galoşlar satılırdı. Yakınlarını ziyarete gelen kadınlar pembe, erkekler mavi galoş satın alırdı. Pembe galoş giymişti yanımda yatan hastanın kocası. Herkesin garip bakışlarından ötürü

karısı sorunca; **"seni ziyarete geldim ya, işte ondan Karıcığım"** demişti. Bütün hemşireler, doktorlar dahil olmak üzere kadın hasta katının hayranlığını almıştı. Belki safıktan galoş alırken algıda yanlışlık olmuşsa da, uyumun, centilmenliğin böylesi görülmemiştir hiç...

• Bir deodorant reklamı **"Kadınlar ter kokularına karşı 24 saat koruma arıyor"** diyor ya... İşte **zaten ter kokusuna gelene kadar 7/24 saat hangi şaşırmaktan terliyor kadın...**



Ananeler...

• Annemin **"evlatlarımın karşısına Allahtan korkan kuldan utanan insanlar çıkar Yarabbim.!"** duasını **"Allahtan korkan, arama motorundan utanan"** olarak güncellemesi gerekli...

• Annemi telefonla arayacakken **"namazdadır, dizi izliyordur, yemek yapıyordur"** diye rahatsız etmemek adına bütün herşeyin vakitleri kafamda yer etti, beş vakit namaz kılar, 9 kanal dizi izler, aralarda yemek pişirir oldum...

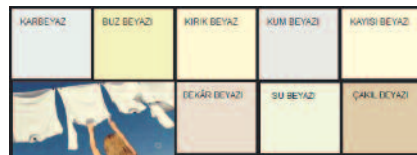


Ev Babaları...

• Babamın, bir sonraki semt pazarından yediği yemeğin malzemesinden 5 kilo daha alması, yani **"yemek çok güzel olmuşdu, bir daha yap"** iltifatına karşılık geldiği ve bunu babamın anlayabilmesi .. Bir başkadır yıllanmış evlilikler...

Bekâr Yanım...

Renk kartelası kataloglarına Kar Beyazı, Buz Beyazı sırasına ve deterjan üzeri **"Kar Gibi Beyazlarınız için"** yazılarının yanına **Bekâr Beyazı** eklenmelidir artık...



Ekran Tepik...

• Filmdeki, Pavyon Sahibi Sahneye Çıkmadan Önce Ağlayan Şarkıcıya **"Millet ağlamış suratlı karı görmek istese evinde oturur"** dedi ..

Yani demek oluyor ki; tam da şiddetin daniskası, kim ağlatıyor evdeki o kadını Acaba? Pavyona çıkmadan önce karıyı ağlatıyor mu yoksa kadınlar hep durup dururken ağlangaz mı? Kadın üzerinde iki ucu keskin erkek şiddeti...

Sanal Tepik...

• İlkokul yıllarımda Öğretmenimizi okul dışında sokakta görsek ünlü görmüş gibi oluyorduk, şimdi feyzbuk arkadaş listemde çevrimiçi...

• Feyzbukumu anneme şikayet eden akrabalarım oldu. Sistem ötesi bir şey.

• Sosyal sanal medya kalabalık bir yalnızlıktır ...

• Paparazzi yakalanmalarındaki en trend sevgililik iddiasının yalanlanması **"Hanfeydiyle projemiz var"**... bahanesi ile etiketleniyor şimdilerde...



Sokak Tepik...

• Pazarıda, **"yumuşak, mumuşak koyma"** diyen kadına kızıp, **"sen bana nasıl mumuşak dersin"** diye kavga çıkardı pazarcı....

İnsan Tepik...

• Paranın kuruşuna küsurat deniyorsa, insanların püsürüne de püsurat denir...





Fetiye Nene

İpek Özsüslü

Özet: CİCİ ANNESİ FAİKA'YI EVİNE GETİRMEK ÜZERE YURDA GİRİŞ YAPAN FETİYE VE ALBERT ENİŞTE, FETİYE'NİN EVİNDE KALMAYA BAŞLARLAR..



Hİİ BEN
PIJAMAMI
KOYMAYI
UNUTMUŞUM
SEVGİLİM!!

SANDIKTA RAHMETLİ
BEYİMİN PİJAMALARI
VAR.. ÇIKARAYIM..
NOLUCAK GİY..



OH MY GOD!! RAHMETLİ BEY DE
BEYMIŞ YANI.. ÇAM YARMASI GİBİ..
MİNYONLUĞUM İYİCE GÖZÜNE BATICAK..



HUZUR İÇİNDE
UYUSUN..
CLARK GABLE
GİBİ
ADAMMIŞ..

AHHH ..
TOPRAĞI
İNCİTMESİN..
BENİ HİÇ
İNCİTME!



SANKİ
BANA MI
BAKIYOR BU
ADAM YA..
KAFAYI YEME
ALBERT....



FETİİİ FETİİİİ...
UYUDUN MU
MİNİK
GÜVERCİNİM?

İHHHH
NEEE?!

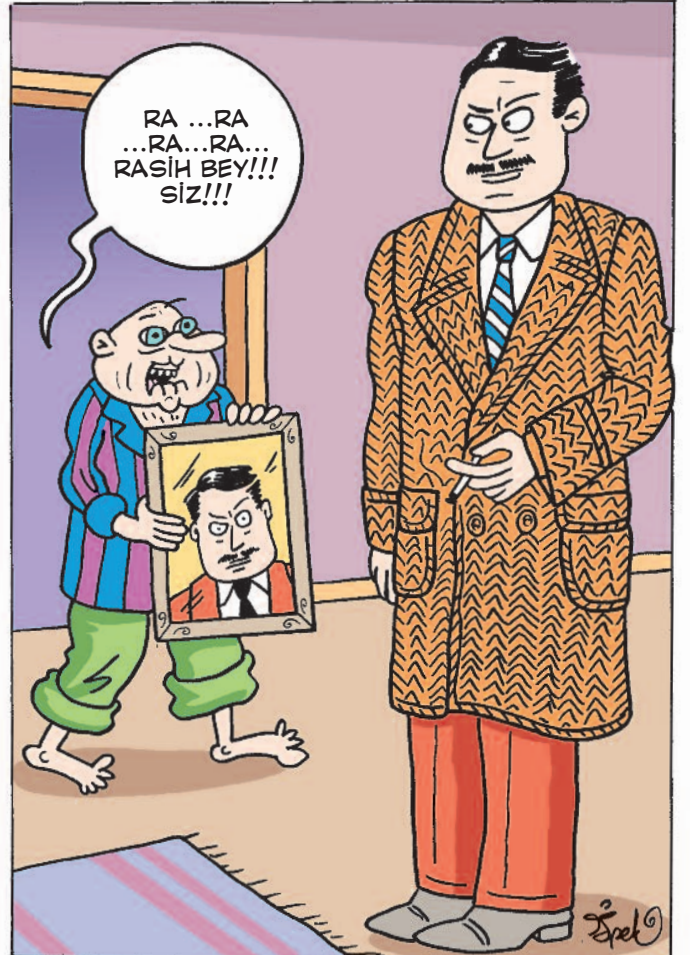
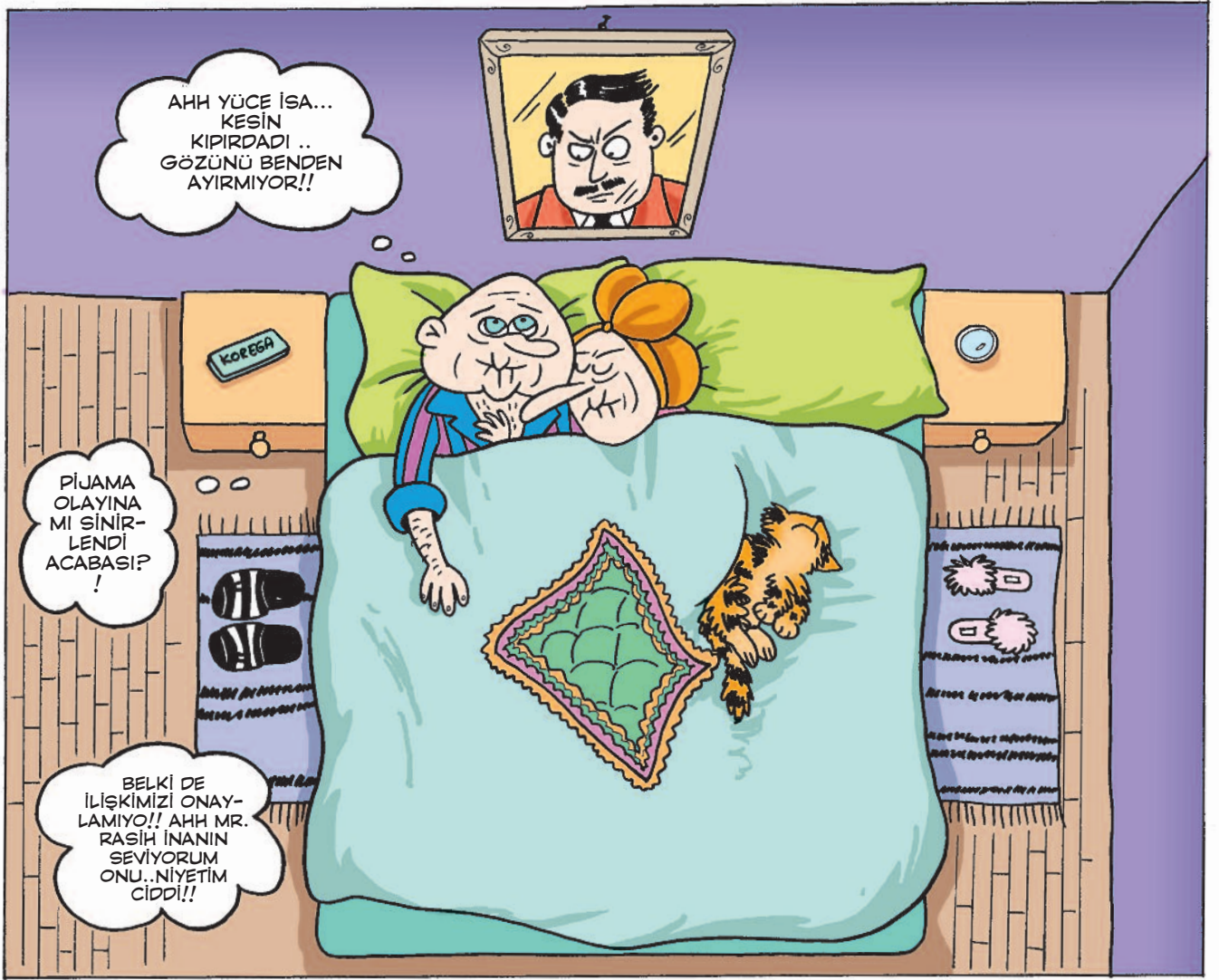
BAKSANA BİŞİİ
DİYCEM!! MR.
RASİH'İN
FOTOĞRAFI
VAR YA..

EVET
VAR!!
NOOL-
MUŞ??



DİYORUM Kİ YATAK
ODASINDA DUR-
MASA DA SALONA
MI ASSAK?

BİLMEM.. SABAH
OLA HAYROLA..
YARIN BAKARIZ..



Donmuş Bezelyeler

yaseminolur@yahoo.com

**YASEMİN
OLUR**



... Kendi çılgılığıyla ölen kadınlara...

Buzdolabını açtı. Derin dondurucuya şöyle bir baktı. Kış için hazırladığı donmuş bezelye poşetlerinden birini alıp sağ gözünün üzerine bastırdı. Yok yok canı acımıyordu. Sadece yüzü şişmesin diye. Yanağına bastırarak poşetle salona doğru yürüdü. Yüzü ne durumdaydı? Bir an koridordaki aynaya bakmak istedi...Hemen vazgeçti. Sağ gözü kısılmıştı sanki. Açılır diye düşündü. Aynaya bakmak istemedi.

Biraz sonra bakar.

"Biraz sonra bakarım" diye içinden geçirdi. Salonda şimdi. Yerdeki porselen bardak-tabak kırıklarına ve duvarlara sıçramış çaya, koltuklara fırlamış domateslere, peynire ve zeytine ve ekmeğe... baktı. Sadece yumurtanın biraz cıvık olduğunu hatırlıyor. Bir de ses! Sonra domatesler nasıl oturdular başköşeye? Sağ gözüne yumruk mu yedi yoksa bir yere mi çarptı? Hiç bilmiyor... Ses duyunca... Şöyle yüksekçe bağırınca birisi aklı gidiyor. Konuşmıyor. Lal kesiliyor. Ses biraz daha artarsa donup kalıyor. Mesela soru sorulursa yüksek sesle "bu yumurta niye cıvık?" gibi mesela öyle, sadece bakıyor. Sonra ısrarla sesi yükseltip soruyu tekrarlıyorsanız titriyor. Titremesini durduramıyor. Gözlerindeki bakış sabitlemiyor. İnsanın yüzüne yüzüne boş boş bakıyor. Sormaya devam ederseniz "bu yumurta niye cıvık ulaaaannnn!!!" diye... Gözbebekleri iyice kocaman oluyor. Ses yükselmeye devam ederse hafiften kamburunu çıkararak başını önüne eğip kafasını ellerinin arasına alıyor. Kafasını kollaması gerektiğini biliyor. Kafasından kanarsa ölür. Annesinin tembihi. Sesler yükselirse ilk önce elleriyle kafasını kolluyor. Çünkü babası vurmaya ilk kafasından başlardı.

Ses duyulurdu önce... Kocaman bir ses... Kıyamet geleceği gün bir boru üflenecekmiş. Anlatırlardı. Babasından çıkan sesi o kıyamet çılgılığı sanırdı her seferinde. Korkardı ölecek diye. Annesinin eteğine doğru koşardı. Çünkü anne eteğinin ucundan tutarsanız ölmezsiniz. Annesi eliyle itelese de onu, gitsin kendini kurtarsın diye, o, eteğin ucunu bırakmazdı. Kaçışırdı diğer çocuklar bir yere. O, eteğin ucunda, annesi savruldukça çırpınırdı. Annesinin eteğinden ayrılmayınca babası annesini rahat rahat dövmeyezdi. Kadın sendeledikçe adamın tadı kaçardı, dayanın şiddeti yumuşardı

kadın dengesini kaybedince. İtibarı sarsılan baba, bu sefer hızını alamaz, öfkesini kadının eteklerindeki yavru kadından çıkarırdı. Baba, onu annesinin eteğinden koparmak için saçından tutup duvara fırlatınca duvar kızı saramazdı.

Duvarın elleri yok.

Aşağı akardı usulca.

Kemiklerin betona çarpma sesini duyduğunda ten acısı başlardı. Taptaze acı. O ilk kıyamet korkusunun yüreğine verdiği ölüm telaşı, yerini teninin acısına bırakırdı... Teniyle uğraşınca, ki çok acırdı, korkusu başka bir gürültüye kadar



yüreğinin bir kenarına çekilip soluklanırdı...

Öğrenmişti. Ses, onu acıtacak ama öldürmeyecekti.

O sabah da "Ölmedim işte" işte düşünüyordu salona geldiğinde... Elinde donmuş bezelye poşetiyle kendine oturacak bir yer araladığında üzgün de değildi... Oturdu. Ses bittiği için dingin, yüzünde bezelye poşetiyle bekledi. Poşetin soğuğu yüzünü yakınca poşeti indirdi. Biraz kan vardı poşette. "Yumruk kanatmazdı herhalde" Kafasını bir yere mi çarpmıştı ki? Sordu bunu, ama öylesine... Belki sehpanın köşesi?

Adam cıvık yumurtadan bulamadığı lezzeti dışarıda aramaya çıktığından beri iki saat geçti. Kadın iki saattir elinde donmuş bezelye poşeti ile uyudu gitti. Sessizlik şefkatli bir şey. Üzerine sarınmış.

Sağ yanağına koyduğu bezelyelerin suyu erimiş yere akıyor. Islaklık kadının yüzünü yalarken kadın aniden uyanıyor. Bir an nerede olduğunu anlayamıyor. Islaklığa bir anlam veremiyor. Sonra birden yüzündeki gergin derinin verdiği hisle her şeyi hatırlıyor. Donmuş bezelyelerin suyu yanaklarından süzülürken gözyaşları da sessizce akan sulara karışıyor. Eliyle alıyor donmuş bezelye poşetini yüzünden... bezelyeler erimiş... "Akşama..." diye düşünüyor... "bezelye pişireyim..." Yanında yamacında dağılmış peynirleri, domatesleri de ellerine dolduruyor. "Bezelyeleri temmuz sonunda kilosunu üç liradan almışım da ne iyi yapmışım. Şimdi hazır bulmuş gibi... Cacic da yaparım bezelyenin yanına...ama duvarlar...çay olmuş hep..."

Bunları bana mı anlatıyor?

Eriyen bezelyeleri pişirmek için mutfağa doğru yürürken yere sular damlıyor. Bütün bedeninde bir şey var. Ağrı dese değil, acı dese değil... Ağrılık... Ceset ağırlığı... Kendini sürüklerken peşinde eriyen sulardan izler bırakıyor. Sürünürken bir an gözü koridordaki aynaya takılıyor.

Durdu bir süre. Aynaya bakarsan taş dönersin kadın! Gördüğün...

Sonra işte ne gördüyse aynada başlıyor elindeki domatesleri, peynirleri, sıçtımın bezelyelerini aynaya bulamaya... Sitem mi nefret mi isyan mı...bir şeyler işte...

Kıyametse kıyamet... Çılgınca çılgık... Sesi babasınınkinden çok çıkıyor. Kimse duymuyor ama...

"Öldürün ulan beni...öldürün... öldürün...öldürün...öldürün..."

...bağırmasının şiddetinden aklı uçuyor önce... Aklı uçunca kafasını kollayamıyor. Halbuki ses duyunca önce kafasını elleriyle saklardı... Aklı özgür... Kafası boşta kalmış kocaman bir ağırlık... Bu ağırlığı taşıyamıyor. Aynada gördüğü sureti domateslerle örtemedi. Ayna şimdi kan istiyor.

AYNA ŞİMDİ KAN İSTİYOR!

Kafasını aynaya vura vura vura ... Ses, onu bu sefer affetmiyor...

Afiyet olsun.

Desen: Zeynep Aytaç

**Özgür insan, başka türlü karar
verme imkânı olan insandır.**



Rosa Luxemburg

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy



• Yokluktan değil de varlıktan gebereyazdığımız şu dönemde, nankörlük etmeyip varlık kuyruğuna gireyim dedim ama tanzim satış noktası bulamadım. Gene olanca varlıklılığım ile gidip pazardan alışveriş yapmak durumunda kaldım. Ispanağın kilosunu 8 lira. Yerseniz...

• Pazarcıya "ispanak 8 lira mı? Bu ne yaa?" diyorum; diyor ki "abla yarım kilo vereyim". E ver bakalım şoradan körpelerinden yarım kilo. Her ne kadar ispanak pişince 3 adet kalsa da (sayıyla "üç"), madem ki varlıklılıym, neden ispanak yemiyorum değil mi yaa.



• Son haberlere göre artık tanzim satış noktalarında bakliyat da satılacaktı. Yahu çok şımartıyorsunuz bizi, dün patlıcan kabak, bugün nohut bulgur... Biz bu varlıkla kendinizi şaşırtıp kalan üç kuruşluk aklımızı da iyice yemeyek?

• **İŞKUR** verilerine göre son bir yılda işsizlik yüzde 54 artmış. Gayet tabi ki. Tanzim satıştan alıyorsunuz bedava sebze meyveyi, çalışmıyorsunuz köftehorlar.

• Seçimler yaklaşırken, adaylar da artık patates soğan Allah ne veriyse dağıtıyorlar. İzmir belediyesi patates-soğan, Adana belediyesi soğan falan... Neden dağıtıyorlar? E çünkü var!

• Bu arada kürklerde ÖTV sıfırlanmış. En hakikisinden bi **Varlık Kuyruğu** görmek istiyorsanız, sizi hakiki bi kürkçü dükkanına alalım. Nası olsa her seçimde dönüp dolaşıp kürkçü dükkanına basıyorsunuz oyları.

• Bazı Avrupalı gazeteciler İstanbul'daki **AB** zirvesine alınmamış, Bakan Albayrak da "olabilir" demiş. Ne kadar nezaketle konuşmuş görüyorsunuz değil mi? Büyük incelik göstermiş sayın bakan... O da işte gasticiler misafir olduğundan. Çünkü Türkiye'den alınmayan gasticiler için genelde "törörüst hayin yiğrenç pis fakir öööğğ çıkarkin bunları" demeyi tercih ediyor her kademedeki devletlümüz.

• Misal, Amerika'da soru soran üç gazeteciye toplantı yasağı geldi ve Trump "olabilir" bile demedi. Yani; nankörlük etmeyin!

• AKP Bursa büyükşehir belediye başkanı adayları Alınur Aktaş, **Nazım Hikmet, Uğur Mumcu, Türkan Saylan ve Bahriye Üçok'u** "devlete ve bayrağa savaş açmış, din ve diyanetle problemlili adamlar" diye



nitelemiş. Bu **CEHAPE** de kendini iyice aştı ama haa... Ölmüş insanları aday göstermek de neymiş!

• Kadın seçmenleriyle bir araya gelen **Binali Yıldırım**, evliliğin sırrını "itaat et rahat et" olarak açıklamış. Yerel seçimlerle "itaatkar eş" in bağlantısını çözemedim diyeceğim ama... Eğer Binali Yıldırım doğrudan bir bağlantı görüyorsa, vardır bir bildiği!

• Ha burada, itaat de etmeyeceğiz, rahat da!

• **Binali Yıldırım**, yeşil alanların ve depremde toplanma alanların yetersiz olduğunu söylemiş. Öhöömm... İstanbul'u 1994'ten beri sizler yönetiyorsunuz efemim. Ecabağ diyorum, şeytanlar mı hiç etmişler yeşil alanları tövbe estafirullah?

• Türkiye, dünyanın en sağlıklı ülkeleri listesinde 169 ülke arasında 51'inci sırada. Birinci sırada İspanya var. listede Küba 30uncu, ABD 35inci, Japonya 4üncü sırada. Şimdi yani, kime göre neye göre? Mesela söz konusu akıl sağlığıysa bizim açık ara birinci sırada olmamız lazımdı. Zil gibi, böyle pırıl pırıl, şingir şingir kafalarımız çok yerinde çümkü.

• **Metin Feyzioğlu**, "Her 24 Nisan'da göstermelik bir çağdaşlık uğruna 'Hepimiz Ermeniyiz' diyerek kendini Batı dünyasına kabul ettirmeye çalışanlara inat, 'Hepimiz Türküz' diyoruz" demiş. Vay anam vay.... Biz onu çağdaşlığımızdan değil, insanlığımızdan söylüyoruz be Feyzioğlu. Sen konuyu çok yanlış anlamışsın!



• Balat'taki **Surp Hreşdagabet Kilisesi**'nin duvarlarına çeşitli tehditler ve "you are finish" (siz bittiniz olm manasında olacak) yazmışlar. Yorumları okuyordum ve Ermeni bir vatandaşın yorumunu gördüm. "**Biz bittik, bu nefret bitmedi**" demiş. Nokta.



• Kilisenin en yüksek kardinallerinden **Kardinal Pell**, 5 çocuğa tecavüzden suçlu bulundu. Darısı bizim tacizcilerin başına! Tüm çocuk tacizcileri, kimliklerine bakılmaksızın parmaklıklar ardına gönderildiğinde, dünyada iyi bir şey yapmış

olmanın gururuyla başları dik yürüyebilecek yetişkinler. Şimdilik hala utancımızın yüküyle başımız eğiktir çocuklar.

• Papa Francis, feminizm için "**ekeklili maço**luk" buyurmuşlar. Çok saygıdeğer papacığım, feminizm "etekli" olmak zorunda olmadığı gibi, maço ise hiç değildir. "Etekli" olmanın bir hakaret olarak kullanıldığı yılların üstünden kocaman bir **cinsel devrim** ve **2. dalga feminizm** geçti. Sen oraları pek takip edemediyse demek ki...

• Merve Demirel, gözüne alınırken tacize maruz kaldı ve bunu dile getirdiği için devletlünün büyük hışmına layık görüldü.

Şimdi ise

"Yaşadığımız olayı bıraktım, ailemin başına bir şey gelecek diye endişelenmeye başladım" diyor. "**Yanlışlıkla olmuştur**"

açıklamasını kabul etmediği için. "**Toplumda tecavüzcülerin, tacizcilerin, onursuzca muamele yapanların yarattığı utanç kadınlar üzerine yüklenmeye çalışılıyor, bu utanç onlara aittir**" dediği için...

Gördünüz mü sayın papa, feminizm başörtülü ya da etekli fark etmiyor, titremeyenleri titretmek için dimdik durup boyun eğmiyor!

• **Kırgızistan**'da Türkiye **MEB**'ne bağlı Bışkek Türk Okulunun müdürü **Ömer Aydın**, 9 yaşındaki erkek bir öğrenciye tecavüz girişiminde bulunmuş. Olay ortaya çıkınca ülkede infial olduğundan Aydın, Türkiye'ye kaçmış. Reziiliğimiz **Orta Asya**'ya bile sıçradı. Utanç duyuyorum. İçim almıyor.

• Karikatür sanatçısı **Musa Kart**'a yeniden cezaevi yolları görüldü. Kart, 1 yıl 16 gün daha cezaevine konulacak. Sadece muhalif bir çizir olduğu, sadece çizdiği için... Mizahsız ve can sıkıcı bir ülke olup çıktık. Tahammül de karikatürlerle birlikte, yavaş yavaş ülkeyi terk ediyor. Kimselerin kimselere tahammülü kalmadı. Asık suratlarınız arasında nefes alamıyoruz. Keşki kaşlarınız hançer gibi deliyor sinemizi. Keşke biraz gülseniz be!

• Almanyada iki genç kadın bir süpermarketin çöp konteynerine atılmış





yiyecekleri aldıkları için hırsızlık suçlamasıyla yargılanıyorlar. Mahkeme adeta **kapitalizm test sürüşü** gibi. Sonucu oldukça belirleyici olacak.

• “**Sanat, sanatçıyı sadece yeteneğiyle değil, insanlığıyla da sınar, Aytaç her ikisinden de geçti**” dedi

Macit Koper, henüz yitirdiğimiz **Aytaç Arman** için. Gerçekten de ne kadar aydınlık bir duruşu vardı Arman'ın. 80 sonrası aydınlık Türk Sinemasının en aydınlık yüzlerindendi. **Eski Türkiye** lafla maflla değil de, böyle böyle aramızdan

ayrılıyor işte. Birer birer terk ediyorlar yamacımızı. Onları yitirmek bir yana da, bir de sanatçının saray soyтарыsı olanına kalmak çok koyuyor insana.



• Donald Trump ile **Kim Jong-un**'ün yeniden buluşmasını nasıl buluyorsunuz? Neredeyse tüm buluşma boyunca Kim'in suratında “olm beni buraya kim getirdi lan, neredeyiz biz” ifadesi vardı. Dedim acaba kaçırıldılar mı adamı... Her an üçüncü dünya savaşını başlatabilecek bu iki adamın aynı odada bulundurulmasını dünyanın en acayip hadiselerinden bulan bi ben miyim acaba?

• Trump'la Kim Jong-un'a bakarken, Hindistan'la Pakistan'ın tutuşması peki? Oyh daralıyorum.

• Küresel ısınma ve iklim değişikliğine karşı mücadele kampanyasına destek vermek



amacıyla binlerce genç ve çocuk okulu asip **Avrupa**'nın bazı büyük kentlerinde sokaklara çıktı.

Protestolara katılanların sayısı Avrupa genelinde yüz binleri buldu. Sizi bilmem ama okulu asip eyleme giden, hem de bunu küresel ısınma için yapan gençlerin önünde ben ancak saygıdan dal olur kırılırım. Gözlerim dolu dolu oluyor, zira kendilerine miras kalan yanlışlara daha şimdiden meydan okuyan bir gençliğin ayak seslerini duyuyorum. Geleceğiniz geçmişimizden parlak olsun gençler!

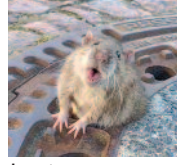
• Müslüman karşıtı çıkışları ile tanınan

Hollandalı eski siyasetçi **Joram van Klaveren**, İslam karşıtı kitap yazarken Müslüman olmuş. Yılların en baba **plot twist**'i bu değil mi ya? Yani **Jon Snow**'un



aslında **Targaryen** olmasından bile daha acayip bişiyimş bu.

• Bence ayın olayı, **Almanya**'da rögar kapağına sıkışan tombiş ve son derece şaşpık sıçanın kurtarılması. Tüm asık suratlı somurtkanlara ilham olmaya aday bir hadise. Çok sevinçli. Çok şirin. Çok şairane...



• **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü**'nüz kutlu olsun kızlar! Sosyal medyada çok moda ya, bu sene 8 Martta kendinize biraz farklı bir “challenge” (meydan okuma) tasarlayın. Bir ay boyunca başınıza gelen her türlü tacizcilere, patron baskısına, mobbing'e, baba baskısına, sevgili şiddetine, maço mesajlara, imalı sexting'lere, yersiz

cinsel esprilere, “sen onu yapamazsın”lara, “bunu giymesen mi acaba”lara, “öyle konuşma seni hafif kadın sanarlar”lara, “9'da dışarı çıkamazsın”, “sen o filme gidemezsin”, “orada kakhaha atamazsın”, “erkek arkadaşının elini tutamazsın”lara sessiz kalmamam challenge'ı. Direniş ayınız kutlu olsun...



Katina Karanikola

ONLAR IRKÇI DEĞİL; BEN RUMUM.

“Aynam aynam söyle bana; ben ırkçı mıyım?” diye soruyorum aynama... “İliğine kadar iflah olmaz bir ırkçısın” diye cevaplıyor! Aynam yalan söylemez, itiraf ediyorum: Tek kusurum var o da ırkçı olmak. Kimi insanlara ve alışkanlıklarına karşı öfke doluyum, ötekileştiriyorum, nefret ediyorum, empati kuramıyorum. At gözlüğüyle bakan, dar görüşlü insanlara karşı ırkçıyım. Bende dahil, onlardan farklı olma cesaretini gösterenleri aşağılayan dengesizlere karşı ırkçıyım. Farklılığın, özelliklerin eksiklik, dezavantaj olmadığını bilakis zenginlik olduğunu idrak edemeyen aptallara karşı ırkçıyım...

Kadir Has Üniversitesi Türkiye Sosyal Siyasal Eğilimler Araştırmasının Ocak ayında yaptığı anket sonuçlarına göre Türklerin üçte biri Rum ve Ermeni komşu istemiyormuş. Bu yavaşlara şunu sormak istiyorum: “Sizin farklılığınızın doğru olduğunu nereden biliyorsunuz? Ötekiler sizi neden ırkçılıyor? Siz kimsiniz ki başkalarını yargılıyorsunuz?” Bu sorularıma cevap verebilecek kapasitede olduklarını sanmıyorum. Zira bu yaratıklar düşünmekten acizler. Asıl korkmaları gereken de budur. Onlardan farklı, tanımadıkları insanlardan ürkeceklerine düşünme, idrak etme yetilerinin olmamasından ürkmeliler bence. Kendilerinden farklı renkten ırktan, başka tanıya tapanlardan korkmak yerine kendi zekalarından korksunlar.

Bende “İrkçi ve dar kafalı” olduğumdan dolayı hiç tanımadıkları birilerini etiketleyenleri anlayamayacak kadar kıt zekayım. Yaşadığımız yüzyılda, dünya evrenselleştikçe hala bu insanların (bende dahil) yerinde saymalarını hoş göremeyecek kadar ırkçıyım.

İnsanlardan bahsederken unutmayalım ki gün gelecek etiketler düşecek. Çünkü hepimiz insanız. İrkçilerden, dolayısıyla benden başka. Çünkü bende bir ırkçıyım... Söylenene bakılırsa ırkçılık farklı olanlardan nefret etmektir. Ben çelişkideyim. Nasıl

oluyorsa kendim de dahil olduğum bir toplumdaki nefret ediyorum. İrkçilerden.

IRKÇILARLA BİRLİKTE İRKÇİYİM.

21 Mart İrkçilikle mücadele gününde, kendi içimdeki ırkçılığı öldürmeden ırkçılığa karşı çıkabilir miyim sizce?

KADINLAR GÜNÜ MÜ DEDİNİZ?

Biz kadınlar, kadınlar gününü: Kadın bedeni özerklik kazandığında, tecavüze, tacize uğramadığında... Birlikte olduğu erkeklerle aynı yatakta olsa da sekse rıza göstermediğinde tecavüz edilmediğinde... İsteddiği saatte istediği kıyafetle, eleştirilere maruz kalmadan sokakta gezebildiğinde...

Lezbiyen ise parmakla gösterilmediğinde...

Anne olmak istiyorsa evlenmeden de çocuk doğurabildiğinde...

Hamileyken işe alındığında...

Mini eteğiyle, yolda, erkeklerin gözü üzerinde olmadan rahatça yürüyebildiğinde...

Erkeklerle aynı maaşı alabildiğinde...

Özgürce seks yapabildiğinde...

Tecavüze uğradığında suçluluk duymadığında...

Fedaisiz, tek başına yolculuk edebildiğinde...

Toplu taşımalarda her an birileri el atacak veya bir yerlerine sürünecek korkusuyla süzülüp, büzüşmediğinde...

Birlikte oldukları erkekten (eş veya sevgili) ayrılmak istediklerinde vurulma korkusu yaşamadan ayrılabildiklerinde...

Hiçbir dışının giremediği yarımadada diş sinek girdiğinde... Kutlayacağımız gündür.

8 Mart'ta “daha iyi koşullarda 10 saatlik iş günü, eşit iş, eşit ücret” talebiyle grevde yanarak hayatını kaybeden “Emekçi Kadınları” saygıyla anıyorum.



Aidiyetsiz...

Kadın ormanın derinliklerine doğru yürürken, doğanın bütünlüğünden hipnotize olmuş, kendini rüzgara bırakmıştı. Adımları değil, rüzgarda onu ormanın derinliklerine doğru alıp götüren. Saçlarını savuran, gözlerinden yaşlar getiren, dudaklarını kurutan, kulağına güçlü güçlü uğuldayan rüzgarın kaba kuvvetine bırakmıştı kendini. Bırakıp savrulmak... Savrulmak için bırakmak...

Yerleri kaplayan kahverengi kurumuş yapraklar, ağaçların dallarında yeşermeye başlayan yapraklar, hiç solmamış koyu yeşil yapraklar... Pırıl pırıl gökyüzü... Yüzünün tamamını göstermekten çekinen güneşin ürkek ışıkları ve birbirleriyle birdir bir oynayan bulutlar... Toprağın küflü kokusuna karışan otların taze kokusu... Yeşiller, maviler, kahverengiler, sarılar, griler hepsi iç içe, ama hepsi kendi özgünlüğünde... Her şey burada... Her şey buraya ait olmaktan memnun... Her şey... Her yer... Hep birlikte... Birbirine ait... Ait olmak!.. Aidiyet? Nedir aidiyet?... Ait olmak sahip olmakla belirlenebilir mi? Ait olmak... Ait olduğunu düşünmek... Ait olmak zorunda hissetmek... Aidiyet...

Doğaya ait olmak, yaşadığın topraklara ait olmak, ailene ait olmak, sevdiğin adama ait olmak ya da ait olmamak... Aidiyetsiz... Terbiyesiz olmak gibi... Hep ait olmaya çalışmak, ama bir türlü başaramamak... Başarısız olmak... Aidiyetsiz, savrulmak... Aidiyetin yoksa savrulur musun oradan oraya? Aidiyet midir güven duygusunu oluşturan, var olduğumuz için utanç duymamamızı sağlayan... Ait oldukça... Ait olmadıkça... Aidiyetsiz...

Ait olmakla ilgili düşünmeye başladığı andan itibaren kadına rağmen teninden, ruhundan, kalbinden fıskıran ve ona saplanan oklar... Saplandıkça kanırtan, aidiyetsiz oklar... Ne yaşadığı ülkeye, ne ailesine, ne yaşadığı evlere ait olamayan... Nefesinin ona rağmen değişen ritmi... Sanki bir canavar onu kovalıyormuş gibi atmaya başlayan kalbi... Koşmaya başlaması lazım... Hiç durmadan koşarsa... Belki canavar... Kalbinin ritmi...

Koşmaya başlarsa... Ormanın silikleşen renkleri... Yeşillerin arasına sızan siyahlar... Rüzgar... Annesi hep erkek çocuk istediği için, o doğduğunda hayal kırıklığına uğradığından çok emindi. Annesi kayınpederinin cinsel tacizleriyle başa çıkmaya çalışırken, o evin içinde yetişecek bir kız çocuğu olarak doğmak... Sevinçten çok endişe, kutlamadan çok acı... Hep korunması gereken, hep endişe uyandıracak, hep sorun... Sevinçle değil, umutsuzlukla sarıp sarmalanmak... Mutluluğa değil, korkuya göz açmak... Cinsiyetin yanlış, doğduğun ev yanlış... Varoluşun bir hayal kırıklığı... İstenmeyen... Fazlalık...

Siyahlar sadece yaprakları değil, dalları da yutuyor. Yer neresi, gök neresi... Neresi toprak, nerede gökyüzü? Ayakları birbirine dolandıkça... Koşmaya başlaması lazım... Kalbinin atışı hızlandıkça... Girdabının içinde kaybolmaya başlayan orman... Ormanın içinde kaybolmaya başlayan kadın... Rüzgar?... Başlayan girdap... Bitmemecesine... İçine alan... Girdaba ait olmak... Bir kez girdap başladı mı, onu her şeyden alıp götüren, rüzgardan bile koparabilen... Rüzgarın gücü girdabın gücü karşısında her zaman güçsüz kalıyor... Siyahlar o kadar güçlü ve yoğun ki... İçine çekildikçe... Dönüyor, döndükçe... Tutunması gerek... Üşüyor... Etrafını saran ağaçlar mı yoksa kollarını açmış canavarlar mı? Ona kovalayan... Onu korkutan... Korku... Doğumu... Yanlış olan...

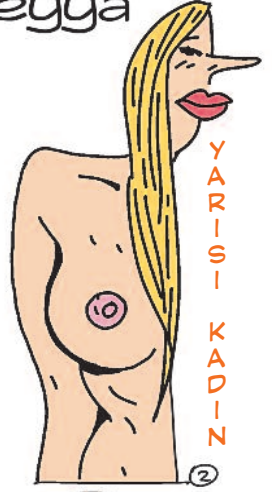
"Doğdukları andan itibaren içinde bulundukları ortamın



MELTEM ARIKAN

İKİ ERKEK SAIRDEN KA Cemal Süreyya

BİR KADINI
İKIYE BÖL



YARISI ÇOCUK



tutarlılığı, düzeni ve sürekliliği varsa ancak bebekler sağlıklı bir gelişim gösterebilir ve güvenli buldukları bu ortama ait hissederler... Sizin çocukluğunuz için bunu söylemek pek mümkün değil" diyor terapistin sesi... Sizin çocukluğunuz... Senin çocukluğun... Senin... Sen... Hiç çocuk olmuş muydu? Kızgınlıkları... Ailesindeki bütün kadınların dedesinin tacizci olduğu gerçeğine karşı duyarsızlıkları... Aralarında yaptıkları şakalar... Cinsel taciz şakaymış gibi... Şakacıktan... Onu uyardıklarını hatırlıyor... Büyük olduklarından hiç utanmadan, bacak kadar bir çocuğa kendisini korumasını tembih etmenin ikiye bölümlüğü... Sanki o küçücük yaşında kendini o kocaman adamdan koruyabilirmiş gibi... Annesi koruyamamışken üstelik... Ait olamamak mı, yoksa ait olmak istememek mi?... Ait olmanın ikiye bölümlüğüne karşı ait olamamanın dürüstlüğü... Ama hep fazlalık hissi... Fazla olmak... Olamamak... Dışarıda kalmak... Üşümek... İsinamamak...

"Tabii bütün bu denklem içinde annenizi kaybetmiş olmanız da... Çocukların huzur içinde, kayıtsız olarak sevdiği kişiye bağlanmasına

Nazım HikmetRan

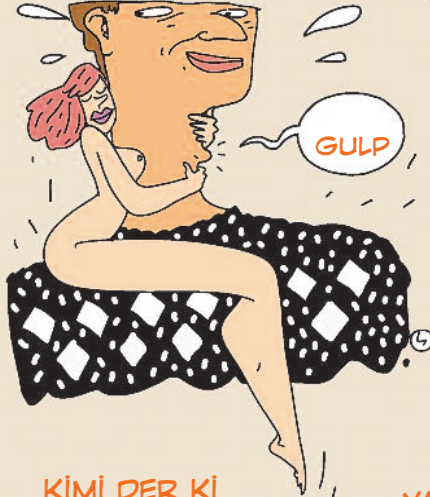
KİMİ DER Kİ KADIN
UZUN Kİ GECELERİNDE
YATMAK İÇİNDİR



KİMİ DER Kİ AYALİMDİR,



BOYNUMDA TAŞIDIĞIM
VEBALİMDİR



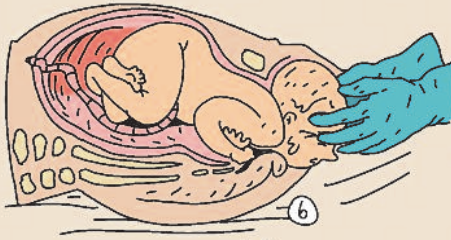
KİMİ DER Kİ KADIN
YEŞİL BİR HARMAN
YERİNDE DOKUZ
ZİLLİ KÖÇEK GİBİ
OYNATMAK İÇİNDİR



KİMİ DER Kİ
HAMUR
YOĞURUR



KİMİ DER Kİ
ÇOCUK
DOĞURAN



YAVRUM,
ANNEM,

NE O,
NE BU,
NE DÖŞEK,
NE KÖÇEK,
NE AYAL,
NE VEBAL.

O BENİM KOLLARIM,

BACAKLARIM
VE
BAŞIMDIR.



KIZKARDEŞİM
HAYAT ARKADAŞIM

aidiyet denir. Çocuk bağlandığı kişiye kendini özgürce ifade ederken kaybetme korkusu duyarsa, sağlıklı bir aidiyet duygusu geliştirmesi."

Girdabin karanlığında terapistin sözleri fosforlu ışıklarla yanıp sönerken, bir yandan da avaz avaz bağırarak iç sesi... Her şey onun suçu... Annesinin erkek çocuk isterken onun kız olması, dedesinin annesini taciz etmesi, babasının onlarla aynı evde oturmakta direktmesi, annesinin ölmesi, dedesinin geceleri taciz dolu sayıklamaları ve ailedeki bütün kadınların bunun o çocukta yaratacağı sorunları ve acıları görmezden gelmesi... Vicsdanzlıklarını acıyarak örtmeleri... Ait olmak... Kime, nereye?...

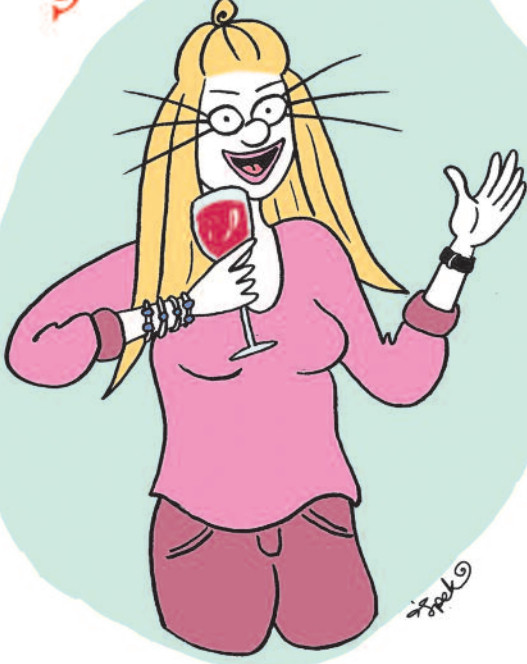
Rüzgar... Rüzgarı hissediyor, ama bir türlü içine düştüğü girdaptan gerçeğe gelemiyor. Koşuyor, koşuyor kalbi ile birlikte... Nefes nefese... Yerler çamur... Yerler mi yoksa çocukluğum mu, yoksa ben mi, yoksa girdap mı?... Yapraklar bile çamurun içinde, yarı kaybolmuş... Ayağını bastıkça... Çamur balçığa dönüşüyor. Çamura batan botları... Botlarını mı giymiş?... Gerçekten ormanda mı yürüyor? Kadın girdabin içinde ona hafif hafif ulaşabilen rüzgarı

hissediyor. Yaprakları hatırlıyor yeşillenmiş, Ağaçların arasında yürürken... Biraz önce ormanın içinde... Orman... Kadın şehirde mi, yoksa ormanda mı yaşadığını bilemiyor... Yoksa... Bak burası işte... Neresi?... Doğa... Orman... Oysa kadın hep bir odası olsun istemişti. Bir odası olursa eğer...

Ait olamamak... Hep aramak, ait olduğu sanrısının içinde... Ailen olmuyorsa kocan... Kocan olamıyorsa sevgilin... Sevgilin değilse çocuğun... Bir ait olabilse... Bütün çocukluğu boyunca kendine ait bir odası olursa, her şeyin daha iyiye gideceğine inanmıştı, çünkü hiçbir zaman tek başına yaşadığı bir odası olmamıştı. Ait olduğu, ona ait olan, sahip olduğu... Virginia Woolf'a çok inanmıştı. Bir gün, bir odası olursa... Yarım asır sonra bir odası olduğunda; kendine ait bir odadan daha önemli olanın, kendine ait olması olduğunu fark etmişti... Odasında... Kendin yoksan, odan sana ait olabilir mi? Aidiyet...

Kadın ormanın derinliklerine doğru yürürken doğanın bütünlüğünden hipnotize olmuş...

**İÇİYORSAK
SEBEBİ YOK!**



**KİLLARIMI
UZATIRIM
RÜZGARLARA
BIRAKIRIM**



**KÖYÜ HANGİ DEYYUS
YAKTIYSA O SÖNDÜRSÜN**



SENİN AŞKIN BANA
EXTRA SMALL



GEÇTİĞİMİZ YIL
440 KADIN
ERKEKLER TARAFINDAN
ÖLDÜRÜLDÜ..

(İSTATİSTİK KADIN CİNAYETLERİNİ
DURDURACAĞIZ PLATFORMU İNTERNET
SITESİNDEN ALINMIŞTIR)

BENİM İNATÇI
LEKELERLE
HIÇ Bİ
PROBLEMİM YOK!



İpek Özsüslü

-diyet kuralları-

- ÖNCELİKLE HEDEF KİLONU BELİRLE.
- ZARARLI YİYECEKLERİ YEME.
- SAĞLIKLI BESLENMEYE GEÇİŞ YAP.
- HAZIR YEME KENDİN PİŞİR.



TEKLİF EDİLEN TÜM ZARARLI YİYECEKLERİ GERİ ÇEVİR.

fatima
yıldız
erkan

@fatimayildiz

ÇAYI KAHVEYİ ŞEKERSİZ İÇİP PASTA BÖREK YİYEREK KİLO VEREMEZSİNİZ.

"devamı gelebilir"

İtir
BağdadiOrganik
Kız
Kurusu

Suskunluğumuz Asaletimizden Değildir

Feminist aktivist yazar Rebecca Solnit kendi hikayeni anlatamama durumunu yaşarken ölmeye benzetmektedir. Solnit'e göre suskunluk ve sükunet arasındaki fark boğulmak ve yüzmek arasındaki fark gibidir. İçinde yaşadığımız toplumda sesi çıkanlar kadar sesini duyuramayan veya hiç konuşamayanlar da bulunmaktadır. Küresel olarak kadınların eşitliğine savaş açmış bir eril geri tepme dalgası git gide kuvvetlenirken sesinizin sizden alınması insanlığınızın elinizden alınması durumu haline gelir. İşte geçen ay toplumsal cinsiyet eşitliği yerine adalet temelli bir kadın hakları anlayışını savunan güçlü eril yapının açıklamaları karşısında hissettiğim tam da budur.

Farkındaysanız ard arda gelen ve ülkemizde kadın hakları hareketinin uzun mücadeleleri sonucunda kazanılan toplumsal cinsiyet eşitliği anlayışının geleneksel Türk aile yapısını tehdit ettiği iddialarıyla tekrar gözden geçirilmesini talep eden üst düzey açıklamalarla büyük bir hayal kırıklığı yaşadığımız bir ay geçirdik. Bu dönemde beni asıl şaşırtan bu konuyu çalışan akademisyen, aktivist ve gazetecilerden bir kaç tanesi dışında tepkilerini dışarıya vuranların sayısının çok da fazla olmamasıydı. Ölümcül bir sessizlik, ve o sessizliğin altında yatan yoksulluk, eşitsizlik, korku ve şiddet - suskunluğunda boğulanlarla dolu bir dönem.

Suskunluk aslında kadın hakları mücadelesinin daha az konuştuğumuz bir tarafıdır. Şiddet gören kadınların suskunluğu, kadın bedeninin çektiği fiziksel sancılara hekimler inandıramadığı için acı çekmenin suskunluğu, tacize uğrarken yanından geçenlerin gözlerini kaçırmalarının getirdiği suskunluk veya menstruasyon gibi kadın bedeninin en doğal halini yaşarken bile başkalarından bu durumu gizleme mücadelesi kadınların günlük yaşamlarının bir parçasıdır. Kadın ne kadar yoksul, eşitsiz ve korku içinde ise, sessizliği de o kadar fazla olur. Bazen erkeklerle dolu bir toplantıda fikirlerimizi ifade etmekten çekindiğimiz için sessiz kalırız, bazen sözümüz bölündüğünde, bazen de uzman olduğumuz konuda bizden daha fazla bilgisi olmayan bir erkeğin ahkam kesmesini dinlemek durumunda olduğumuzda... Kadın hakları mücadelesi tarihi bir direniş hikayesi olsa da yapısal eşitsizlik yüzünden sessiz kalmak ve direnememek de bu tarihin konuşulmayan tarafıdır. Özgür irade, katılım ve rızaya giden yol suskunluğunda boğulan kadınlarla doludur.

Solnit konuşabilmenin bir zenginlik olduğunu söyler, bu zenginlik de toplumda eşit dağıtılmamıştır. Mesela kadına şiddet uygulayan bir erkeğin kendisine verilen cezalara itiraz eden ve tahrik edildiği için şiddet uyguladığını iddia eden sesi şiddet mağduru kadının sesinden daha çok çıkar. Hayatını pohpohlanarak geçiren ortalama zekada bir erkek, üstün akademik başarıları ve bilgisi olan bir kadından daha yüksek sesle ve güvenle konuşur. Konuşma özgürlüğü bile toplumda eşit değildir.

Sesimizle ve suskunluğumuzla kimin değerli kimin değersiz olduğunu, toplumun duruşunu, değerlerini ve güç dağılımını belirleriz. Sesi çok çıkan her zaman haklı değildir. Suskunluk var diye farkındalık yok sanmayın.

***Kadın doğulmaz,
kadın olunur***



Simone de Beauvoir



MÜNFERİT BİR ZALİM

Özgecan'ın ölüm yıl dönümüydü, hatırlayıverdim. Onun kaybını, acısını sindiremeden başka bir canın acısı çöktüvermişti içimize. Bu ülkeden doğanlardan çok ölenlerin 40ları karışıyor birbirine. Mezarlıklar, mezarlara su serpen çocukların gülüşmelerine zor bela mani oldukları birer yağlı ekmek kapısına dönüştü ki bunu da anlıyorum ben; yokluk her yerde. Bir insanın yokluğu, bir ekmeğin yokluğu ve zalimlerin çokluğu. İnsanların birbirini kestiği, parçalara ayırdığı, hayvanların bundan nasibini fazlasıyla aldığı bu topraklarda hangi zalimliğe ses çıkarsak "münferit" ilan ediliyor olay. Her yer münferit zalimlerle doldu. Ama aklıma düştü de gülesim geldi birden. Bakın ne anlatacağım size. 8 Mart da önümüzdeyken, kadına hep münferit zalimler denk geliyor, hikayeler betelerleşerek sürüyor...

Üniversiteden yeni mezun olmuşum, ailece alışveriş yapmış yemek yemiştik, ben arkadaşlarımla buluşmak üzere ayrılmışım onlardan, bana güvendikleri ama çevreye o kadar da güven olmadığından İstanbul gibi büyük bir şehre nazaran güzel bir saat koparmışım Yeşil Bursa'da babamdan. Dönüyorum evime, kış yeni yeni bastırılmış, sokak izbe, sobalar yanıyor, is basmış yüzüme yüzüme iniyor. Öksürük tutuyor beni, yeni de iyileşmişim 'hay aksi' diyorum içimden. Sonra evlerden birinden çığlık kıyamet sesler duyuyorum, yere yakın bir daire gibi, bir de bakıyorum ayaklarımın dibinde. Pencereler yola sıfırlı ve evin içi olduğu gibi karşımda, lime lime olmuş perdelerin ardında. Adam kadını dövüyor Allah ne veriyse. Babamdan görmemişim, yakın çevremde bile görmemişim şaşkınım. Yürüyüp gideyim deyip bir adım atıyorum, gecenin o vakti başımı hangi belaya sokacağım muallak ama vicdan denen o canım kadar sevdiğim kanat, durduruyor da geri bile attırıyor o tek adımı. Camı tıklatıyorum düşünmeden yere

PERİ MUZAFFER

VAZ- GİZ: MERYEM ÇİMEN KIVILCIM



eğilerek. Adam duymuyor kendi sesinden ama küçük bir çocuk odanın görmediğim bir köşesinden çıkıp bana bakıyor, muhtemelen sinmiş o ana kadar. Belki de gözleriyle yardım istediği falan yok ama o an kahraman olası geliyor. Çünkü çocukların kahramanlara inanmaya ihtiyacı var. Çocuğu gören kadın bakıyor, kadının baktığını gören adam bakıyor derken, adam bir hışımla yaklaşıyor pencereye. "Hayırdır?" diyor sert sesle. "Polisim kapıyı aç" diyorum. Aman Allah'ım ben ne saçmalıyorum! Açsa girebilecek miyim? Dahası polise benziyor muyum? "Ne vardı memur hanım?" diyor. "Sen kapıyı ekip gelmeden bir aç da anlatayım ne olduğunu" diyorum. Açılmamasını umduğum bir kapının açılması için daha ne

kadar ısrar edeceğim acaba? "Yanlış anladınız, ufak bir tatsızlık, şimdi sofraya oturacağız" diyor. "2 bina yana taşındım, ekipler gelene kadar o sofraya oturulsa iyi olur" diyorum. Sesime ben bile inanmışım, galiba artık hem doktor, hem polisim. Yalan söylemenin kötü bir şey olduğunu biliyorum ama çocuğun gülüşüne de değiyor. Üst kattan yaşlıca bir teyze bana bakıyor ve anlamış olacak ki eliyle "tamam halloldu hadi hızlıca git" der gibi bir şeyler yapıyor. Adımlarımı hızlandırıyorum, yalanım bir balkabağına dönüşüp hırslı anneyle oğuldan çıkmadan sokaktan çıkıyorum.

O akşam polisi arıyorum ama ve bir yakınımız sayesinde (torpilsen en tatlı hali) kapıya bir

ekip yollatıyorum ama küçük oyunumdan söz etmiyorum tabii. Yine de ekipler gitsin de adam 2 yan binaya taşınan çömez polisten çekinsin de ona göre davranış istiyorum.

Sonra ara ara geçtim sokaktan, yazın yenilendi perdeler. Ama bir daha sese rastlamadım. İçimde senaryoyu her şeyin düzeldiği bir finale bağladım. Ve bilmiyorum bu hayat yolculuğunda belki de ilk kahramanlığı yaptım. Hilemi hurdama saymazsak fena bir insan değilim. Ve düşünüyorum da o adam benim hayatımda tanıdığım ilk münferit zalimdi, sonra da münferit zalimler asla bitmek bilmedi. Kahramanlık mı? Ona hep birlikte devam! Daha güçlü, daha şeffaf, daha cesurca devam! Çünkü "can".

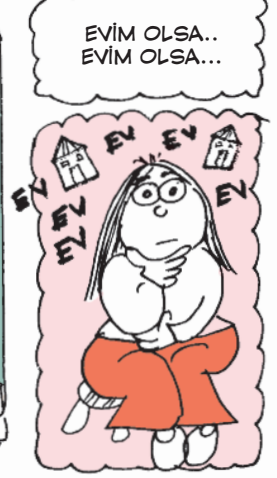
● Şimdi



● İki yıl sonra



● Hayal.. Hayal..



● Beş yıl sonra



● 3 yıl sonra



● Hayaller



● İki yıl sonra



● On yedi yıl sonra



● Hayaller...



● Yirmi yıl sonra...



● Onbeş yıl sonra...





Ezgi Aksoy

aksoyezgi@gmail.com

Hindistan'da Kadınların Eşitlik Duvarı



Bu Duvar Başka Duvar!

Tam 620 Kilometre. Cinsel eşitlik için sokağa çıkan, yan yana duran 5 milyon kadının oluşturduğu insan duvarı. Hindistan'da **Kerela** eyaletinde Ocak ayının başlarında oluşturuldu; yankıları hala sürüyor. Zira Şubat ayı boyunca kadın duvarına gelen bazı tepkiler, “şiddetli” oldu. Kerela cinsel eşitlik duvarı, Hindistan'da kadınların son yıllarda ortaya koyduğu en önemli sivil itaatsizlik eylemlerinden biri olarak kabul ediliyor.

Hindistan, binlerce yıllık köklü kültürüne, dünyanın en barışçıl felsefelerinden **Budizm**'in doğuş noktası ve kaynağı olmasına ve **Gandhi** gibi hümanist bir lider yetiştirmiş olmasına rağmen, özellikle kadınlara karşı hala ayrımcılık ve şiddet ile mücadele eden bir ülke. Kalabalık ve de karmaşık bir coğrafya. Sosyal yapının kastlarla sınıflandırıldığı, kadınların hemen hemen her kastta erkeklerden aşağı konumlandırıldığı ve ayrımcılığın sosyal hayatın her köşesine kanser gibi işlediği bir kara parçası.

Giderek artan organize tecavüzler, kezzap vakaları, dünya ortalamasının çok üzerinde bir oranda artan aile içi şiddet, kangren olmuş kadına karşı şiddet ile mücadelede devlet yetersiz kaldığı için intikamcı kadınların oluşturduğu “**Gulabi Çetesi**”, tehditler, sıradanlaşan taciz vakaları, kadının ekonomik hayattan yavaş yavaş el çektilmesi özellikle son 10 yılda Hindistan'da kadınlar cephesinin gündemini teşkil ediyor. Peki 2019'un başında Hindistan'da cinsel eşitlik meselesini yeniden alevlendiren ve 5 milyon kadını sokağa döken olay neydi?

Sabarimala'nın Yasaklı Kapıları

Sabarimala Tapınağı, Hindistan'da en kutsal ve önemli Hindu tapınaklarından biri. Ama özellikle erkek Hindular için farklı bir önem arz ediyor. Her yıl milyonlarca erkek Hindu, dik

bir tepeyi tırmanarak yaklaşık 800 yıllık olduğu tahmin edilen tapınağı ziyaret ediyor. Bu yolculuk ruhsal arınma için büyük bir basamak olarak kabul ediliyor ve bu yolculuğu tamamlayanlar “Hacı” oluyorlar. Hindu erkeklerin bu yolculuktan önce 41 gün süren özel bir oruç tutmaları da gerekiyor.

Sabarimala Tapınağı, ülkedeki pek çok diğer tapınak gibi, adet gören, adet görme dönemindeki kadınlara (10 – 50 yaş arası) kapalıydı. Bu yıllardır böyleydi ve yıllardır kadınlar, mensubu oldukları dinin tanınaklarına girebilmenin mücadelesini veriyorlardı. Ve nihayet bu yasak, Eylül 2018'de kaldırılmıştı.

Lakin bazı ülkelerde asıl çalkantılar, yasaklar kalktıktan sonra başlar...

Hindulara göre adet gören kadınlar “kirli” olduğundan, tapınaklara alınmıyorlar. Yasağı savunanlar, adet dönemindeki kadınların tapınağa girmesinin Sabarimala Tapınağının tanrısı **Lord Ayappa**'nın vasiyetine aykırı olduğunu iddia ediyorlar. Özellikle muhafazakar Hindular Lord Ayappa'nın

Hindulara göre adet gören kadınlar “kirli” olduğundan, tapınaklara alınmıyorlar.



kendisine dua etmeye gelecek olanlarla ilgili net kurallar koyduğunu savunuyor. Lord Ayappa'nın dini nedenlerle hiç cinsel ilişkiye girmedeği, bu nedenle de tapınağına yumurtlama ve üreme dönemindeki kadınların girmesini yasakladığına inanılıyor.

Kadınların tapınakta ibadet hakkını savunan ve Hindistan'da yükselişte olan yeni dalga sol hareketin mensupları, yasağı mahkemeye taşıdılar ve **Yüksek Mahkeme** de yasağın kaldırılmasına hükmetti. Ne olduysa bundan sonra oldu elbette.

Hindistan'ın muhafazakar ve milliyetçi iktidar partisi **Bharatiya Janata (BJP)**, mahkeme kararının Hindistan'ın milli ve dini değerlerine bir saldırı olduğunu iddia etti. Birkaç ay içinde yapılacak olan genel seçimlerde de aynı propagandayı sürdürmesi beklenen **Başbakan Narendra Modi'nin**, kadınların tapınaklardan men edilmesini savunacağı ve bu vaadle oy isteyeceği belirtiliyor.

Mahkeme yasağı kaldırdıktan sonra, tapınağa girmek isteyen kadınlar yoğun protestolarla karşılaştılar. Darp vakaları yaşandı ve bazı bölgelerde kadınlar ciddi dayaklar yediler. Muhafazakar Hindu erkekler, tapınağa girmek için yürüyüş yapan kadınlara taşlarla saldırdılar. **"Adet dönemini tespit eden bir alet bulunana kadar kadınların tapınağa girmesine izin vermeyeceğiz"** diyorlardı. Belli ki bu bağlamda kadınların beyanına da inanmayacaklardı.

Hinduların "müdahalesi" o kadar ciddi boyutlara ulaştı ki, kadınlar tapınağa giremeden geri dönmek zorunda kaldılar. Bunun üzerine Kerela Eyaletinin solcu yönetimi, kadın duvarı protestosunu organize etti. Katılımın on binlerce, hatta yüz binlerce olacağı tahmin ediliyor; belki bir-iki milyonu bulabilir deniliyordu. Ancak hiç kimse 5 milyonluk bir katılımı beklemiyordu. Lakin Kerela'nın kadın duvarı, görkemli ve uzun olmuştu. 5 milyon kadını bir arada, yan yana ve kelimenin gerçek anlamında omuz omuza gören muhafazakarlar bir süreliğine sessiz kaldılar. Muhafazakar hükümet de geri adım atmış gibiydi. Lakin insan zincirinin ardından, kadınların tapınağa girme çabaları, büyük ölçüde sonuçsuz kaldı.

Doğu'da kadınların hala neferi oldukları dinin tapınağına girmenin mücadelesini veriyor olması ne kadar hazin.

Şubat ayında tapınağa girmeye çalışan başka kadınlar da oldu. Bazıları taşlandı, bazıları darp edildi, bazılarıysa takip eden günlerde meydan dayağı yediler. Nisanda ya da Mayısta olması beklenen genel seçimlere kadar Sabarimala Tapınağı vakasının gündemden düşmeyeceği ve bu dönemde daha pek çok kadının darp edileceği düşünülüyor. Üstelik sadece Yüksek Mahkeme'nin ve de o dine mensup birer insan olmanın onlara verdiği yetkiyi kullanmak istedikleri için.

Hindistan, kastları ve yasakları ile dünyanın en bağnaz toplumlarından birini barındırıyor biliyorsunuz. Kadınların bu direnişinin Hint toplumunun katı kurallarını ne kadar yumuşatacağını göreceğiz. Belki de bu yeni eşitlikçi hareket güçlenecek ve tüm ülkeye yayılacak. Ya da belki de yankılanıp yankılanıp Hindu tapınaklarının erkek duvarlarına çarpıp geri dönecek. Her koşulda, direnen kadınların hanesine bir cüz daha düşülecek.

Kadınlar, Cinsel Eşitlik ve Dinde Reform

Batı'da **#MeToo** tüm sosyal medyayı ve eğlence dünyasını sallarken, artık eşcinsel erkekler etek, eşcinsel kadınlar smokin ile ödül törenleri sunabilirken, kardinaller cinsel tacizden hapis



cezası ile yüzleşip, milyon dolarlık produktörler işledikleri cinsel suçlar nedeniyle iflaslara gark olup hapisleri boylarken; Doğu'da kadınların hala neferi oldukları dinin tapınağına girmenin mücadelesini veriyor olması ne kadar hazin... Herhangi bir kadın pop starın ticari feminist çıkışları dünya medyasında manşetleri süslerken, 5 milyon kadının oluşturduğu insan zincirinin, haber portallarının ancak "üçüncü sayfa"sında yer alabiliyor olması da öyle.

O gün sokakta 5 milyon kadın vardı, bu rakam Kerela eyaletindeki kadın nüfusunun üçte biri ediyor. Yani her evden en az bir kadının protestoya

katıldığı düşünülüyor. Aralarında öğretmenler, doktorlar, avukatlar, tarım işçileri, ek kadınları ve hatta rahibeler, Hristiyan ve Müslüman kadınlar da vardı. Bazı noktalarda erkekler tarafından da desteklenen, 620 kilometrelik bir zincirdi bu. Ve dünya, büyük ölçüde, görmezden gelmeyi seçti ve seçiyor. Ödül törenine topuklu değil de düz ayakkabı giymeyi tercih eden **Gigi Hadid** kadar "feminist" bir mesaj içermiyordu herhalde!

Çünkü biliyorsunuz 2019'da düz ayakkabılar çok moda olacak. Feminist duruşumuzun tescillenmesi için biz de bir tane edinelim. O sırada Hindistan'da kadınlar binlerce yıllık patriyarkaya meydan okuyup dinde reform yapadursun, biz J.Lo'nun en son yayınlanan feminist şarkısını dinleyip **Kalküta'da Dalit** kastından 9 çocuklu bir ailenin 4. kız çocuğu olarak dünyaya gelmediğimiz için kendimizi şımartaduralım.

2. Dalga Protestolar

39 yaşındaki **Kanaka Durga** ve 40 yaşındaki **Bindu Ammini**, tüm bu fırtınanın ortasında Sabarimala Tapınağına birkaç dakikalığına polis korumasında girebilen ilk kadınlar oldular. Ancak iki dakikalık bu zaferi, büyük bir psikolojik yıkım karşıladı. Durga ve Ammini, aileleri tarafından reddedildiler. Yetmedi, Durga'nın kayınvalidesi gelini Kanaka Durga'yı kalasla dövdü.

Anne-babası ve kardeşleri tarafından da dışlanan ve yediği dayak sebebiyle hastaneye kaldırılan iki çocuk annesi Kanaka Durga, evine kabul edilmeyince bir sığınma evinde kalmaya başladı. Eşinin ailesinin, "işlediği günahlar için nedamet getirmediği sürece" Kanaka Durga'nın eve alınmayacağını söylediği belirtiliyor. Ayrıca Kanaka'nın kardeşi de Kanaka'yla ilişkilerini kestiklerini belirtmiş.



KYBELE

Ana Tanrıça kültü, Friglerden önce de varmış ama uzun bir süre ortadan kaybolduktan sonra Friglerle tekrar ortaya çıkmıştır. Antik Frigya'nın en önemli inancı ana tanrıça kültüdür. Frigya'nın konumu Orta ve Kuzeybatı Anadolu'dur. Ama Batı Avrupa'dan Afganistan'a kadar yayılmış bir bölgede insanlar bu tanrıçaya tapmışlar. Çıkış yeri Anadolu olmasına rağmen kendi ana-vatanında hakkında çok az bilgi, Roma ve Yunan kaynaklarında tanrıça hakkında çok daha fazla bilgi varmış. Ve bu bilgiler tanrıçayı kendi kültürlerindenmiş gibi yansıtır.

Kybele (Magna Mater=Tanrıların Anası), doğa ve vahşi hayvanlarla bağdaştırılmış. Özellikle aslanla. Aslan ve ay simgelerindendir. Ay ölüm ve yaşamın değişkenliğinin, aslan da doğaya hakimiyetin, gücün ve kudretin sembolü olmuş. Kybele figürlerinde aslan, ay, yeni doğmuş bebek sembolleri vardır. Başında kule şeklinde taç olan güzel, genç ve kadınlık hatları çok belirgin hatta abartılı bir kadın olarak gösterilmiş. Başındaki yüksek kule benzeri taç, kentlerin egemenliğinin onda olduğunu simgeliyor. Bu kulelerin sayısı da tanrıçanın koruması altındaki kentlerin sayısını gösterirmiş (Mater Turrigera=Kule Taşıyan Ana). Bedensel özelliklerinin abartılı olması ve bacakları arasındaki bebek figürü ise bolluk, bereket ve doğurganlık temsili imiş. Anadolu'nun ilk yerleşim yerlerinde tapılmaya başlanan Kybele'ye topraktan heykeller yapılmış. Ona tapmak için insanlar dağ zirvelerine çıkarılmış. Anadolu ve çevresinde tapılan tek ortak tanrıça Kybele imiş ve doğa ana olarak anılmış.

İnsanlar tarımın keşfiyle, ekilen ürünlerin yararlarının farkına varmışlar. Hem verimli hem de verimsiz olabilen toprağın devinimini insan hayatına benzetmişler. Doğanın bereketini ve şifa vericiliğini, kadının doğurganlığı ve anaçlığıyla bütünleştirmişler. Tabiatın, hayatın, tüm tan-

rıların annesi olan, başlangıç yani Ana Tanrıça figürünü oluşturmuşlar.

Adı, Yunan Mitolojisinde Artemis, Roma Mitolojisinde Diana, Anadolu'da yani Frigya'da anavatanında Kybele diye anılıyor. Diğer isimleri; Kybebe, Kubaba, Hepat, İnanna, İştâr, İsis, Venüs...

Peki insanlar Kybele'ye nasıl taparlardı? Kybele heykelinin bulunduğu yere toplanan insanlar, yüzleri ona dönük bir şekilde heykelin etrafında dönerek tapınırlar kendilerinden geçerlermiş.

Kible'nin Kybele'den gelen bir tanım olduğu söyleniyor. İbadet şekilleri de benzer. Kybele'nin sembollerinden biri aydır ve İslamiyet için de ay önemli bir semboldür. Şimdiki Sivrihisar'daki Pessinus şehri Kybele'nin en önemli kült merkeziymiş. Burada tılsımlı kabul edilen, kutsal sayılan siyah renkli bir göktaşı varmış. Bu taş tapınma sırasında Ky-

bele'nin yerine geçermiş, insanlar onun etrafında dönerek ibadet ederlermiş. Hatta bu taşın Kabe'deki Hacerü'l-Esved olduğuna dair bazı iddialar varmış. Çok benzerlikler var...

Halikarnas Balıkcısı'nın Anadolu Efsaneleri (Bilgi Yayınevi) kitabından bir bölüm ekliyorum buraya (bu bölüm Bilgi Yayınevinin sitesinden alındı) :

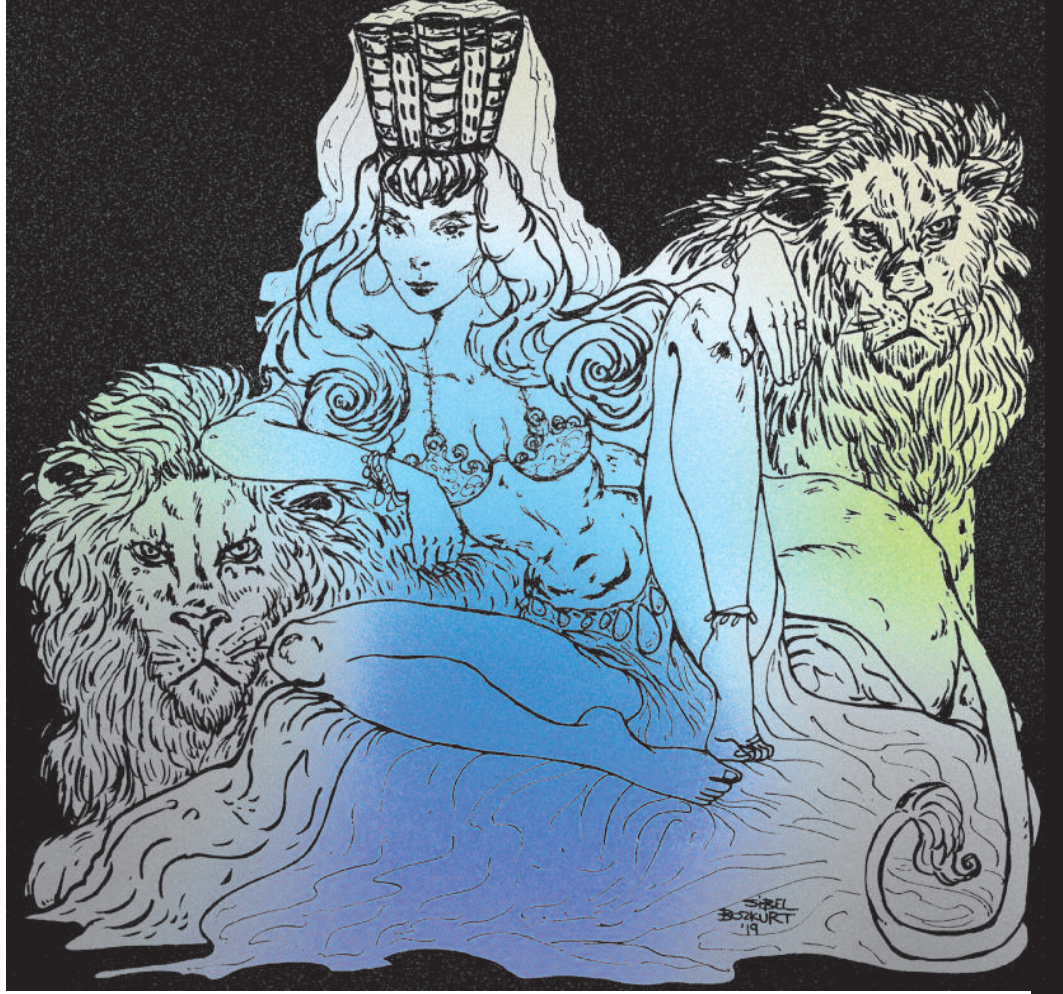
"Hazreti Peygamber'den çok önce Anadolu'nun büyük Tanrıçası Kybele Mekke'ye götürülerek tapınılmak üzere Kabe'ye konmuştu. Namazdaki "kible" sözü Anadolu Tanrıçası Kybele'nin adıdır."

"Kybele papazlarının hadım olmaları şarttı. Pessinus'ta ve başka yerlerdeki ayinlerde görülen davullar, gümleyen dümbellekler, cınlayan ziller, üfürülerek çılgınlık salan irili ufaklı çeşitli düdüklükler pek sürükleyici bir müzik oluştururdu. Tanrıçanın papazları ise coşkuyla, gözleri dönmüş

olarak fırl fırl dans eder ve dönerken çözülmüş saçlarını savururlardı. Bazen ziyarete gelen delikanlılar heyecana gelir ve papazların hazır bulundukları bilenmiş, büyük bıçaklardan birini kapınca, erkekliklerine ta kökünden kıyarlardı. Bu gençler papaz adayı olurlardı.

Erkekliğin Kybele'ye kurban edilmesi sevap sayılırdı. İşte bundan dolayı tam bir kökten kesiliş ve özveriliğin (insan yerine koyun kurban etmek gibi) hafifletilmiş ve simgeleştirilmiş biçimi olan sünnet, Sami ırkında gelenek oldu. Tam kökünden sünnet, Kybele'ye tapanlarda, simgesel sünnette Sami ırkında, yani Yahudi ve Araplarda, platonik sünnet de kadınla ilişkide bulunmayan Hristiyan rahiplerinde hala uygulanır."

Benim ismim de Kybele'den geliyor, o yüzden ayrı severim. Sibel=Kybele. Güzel...



***Para kazanın, kendinize ait
ayrı bir oda ve boş zaman
yaratın. Ve yazın, erkekler
ne der diye düşünmeden yazın!***



Virginia Woolf

KADIN MÜCADELESİ YAŞAM MÜCADELESİDİR

Yaşar Seyman yasarseyman@gmail.com



Kadınları nehirlerle benzetiyorum...

Kadın mücadelesi deyince, aklıma dünya nehirleri geliyor.

Her kadın ülkesinin nehridir ve engel tanımadan okyanusa akmalıdır. Yerel-den evrensele süren bu yolculukta; geçtiği yerlerdeki çayları, dereleri akışına katıp yatağını açarak akması, başarı öyküleri yaratması örgütlülükle sağlanır.

Kuşkusuz kadın ve sendikal mücadele deyince, yıllarca emek mücadelesi içinde yer alan biri olarak, 8 Mart 'Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün o bildik öyküsünü anımsarım. Bu öykü emek mücadelesindeki her kadının önsözüdür.

İŞÇİ KADINLARIN HAZİN ÖYKÜSÜ

8 Mart 1857'de New York'ta bir dokuma fabrikasında çalışan binlerce işçi, 'iş saatlerinin kısaltılması, eşit işe eşit ücret' isteğiyle greve başlar. Binlerce kadın işçinin örgütlediği bu grev, o zamana kadar ki en kitlesel kadın eylemlerinden biridir. Eylemi engel-lemek isteyen polis, kadın işçilere saldırır, fabrika yönetiminin de desteğiyle, kadın işçileri fabrikaya kilitler. Bu sırada çıkan yangında, içeride kilitli kalan işçilerden 129'u yanarak can verir.



CLARA ZETKİN VE KADINLAR

Kadınlar günü ilk olarak; 1909 yılında Amerika'da Şubat ayının son Pazar günü kutlanır. O gün düzenlenen gösterilere katılan kadınlar, 'Seçme ve Seçilme Hakkı'nın yanı sıra, çalışma koşullarının iyileştirilmesini de isterler. Ancak bu gösteriler, o yıllarda Amerika'nın bazı kentlerinde düzenlenen eylemlerle sınırlı kalır, uluslararası bir boyut kaza-namaz.

1910 yılında Kopenhag'da gerçekleştirilen İkinci Enternasyonal'e bağlı 'Sosyalist Kadınlar Konferansı'nda, kadın ve emek mücadelesi masaya yatırılır. Almanya Sosyal Demokrat Partisi'nden Clara Zetkin, bu konferanstaki konuşmasında; kadınlar için bir mücadele günü belirlenmesi gerektiğini söyler. Zetkin'in önerisi alkışlarla onaylanır. '8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü' olarak kabul edilir.

DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

"Dünya Kadınlar Günü," ya da orijinal adıyla "Dünya Emekçi Kadınlar Günü," 1975 yılında Birleşmiş Milletler eşit haklar, gelişme ve barış için uluslararası '8 Mart Dünya Kadınlar Günü' olarak kabul edilir. Bu anlamlı gün her yıl 8 Mart'ta, dünyanın dört bir yanında gösteriler ve etkinliklerle anılır, sorunlar dillendirilir. Kadınların özgürlük, eşitlik, toplumsal gelişme, daha güzel bir dünya özlemi ve istemleri dile getirilir. Kadınların ikinci sınıf konumu, sömürülmesi ve kadına yönelik şiddet protesto edilir.

TÜRKİYE'DE KADINLAR GÜNÜ

Ülkemizde; kadın hakları alanında Mustafa Kemal Atatürk'ün öncülüğünde başlayıp, günümüze kadar süren, oldukça önemli kazanımlar söz konusudur. Ancak toplumsal yapıda, kadının ikinci sınıf konumu hala sürüyor. Mevcut eşitsizlik, yasalardan daha çok ya-şam pratiği ve uygulamalarla ortaya çıkıyor. Toplumun kadını ikinci planda tutan değer yargıları, kültürel yapı, eğitim düzeyinin düşüklüğü, ekonomik zorluklar ve bölgesel gelişmişlik farklılıkları bu eşitsizliği sürdüren en önemli unsurlardır.

BU YAZGI DEĞİŞMELİ!

Çünkü kadınlarımız; 'İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde sözü edilen temel haklara, kadın erkek ayrımı yapılmaksızın tüm insanların sahip olduğunun bilinmesini, cinsiyet ayrımı yapılmadan, insan olarak algılanmayı istiyorlar. Şiddetten, taciz ve tecavüzden uzak yaşamayı, emeklerinin ve sevgilerinin sömürülmemesini, yaşadıkları coğrafya, yaşam koşulları, renkleri, kültürleri, dilleri ve dinleri birbirlerinden farklı olsa da yazgılarının; gözyaşı ve ölüm olmamasını, özgürlük, eşitlik, hak, hukuk, adalet içinde bir yaşam sürdürmeyi istiyorlar.

"Kadınlar görmedin mi?

Kaybolur gider sanırdın

Tarla çapalarken güneş altında;

Karanlık odalarda tütün dizerken

Yanıp sönerdi ıslak ıslak

Yeşil tütün renginde gözleri."

CAHİT KÜLEBİ

Kadın mücadelesi; emekçi kadınların büyük bedeller ödeyerek başlattığı bir mücadele olsa da, yaşamın her alanındaki kadın bu toplumsal mücadeleye ses verdi, söz kattı ve dünya kadın mücadelesi, o gün bugündür hız kesmeden sürüyor...



ÇALIŞAN KADINLAR

Yılların emek temsilcisi olarak sendikal mücadelede gördüm ki; 21. yüzyılda bile 'eşit işe eşit ücret, çalışma saatlerinin kısaltılması' istemi sürüyor. Çünkü iletişim devriminin yapıldığı dünyada ülkemizin çalışan kadını şöyle tanımlamak isterim: **İki işverenli, (ev – iş) iki mesaili, (ev- iş) dört vardiyalı (ev, eş, çocuk, iş) sonuçta ağır bir işçi.** Bir de örgütsüzse yorgun ve mutsuzdur. Çalışan kadın örgütü sendikaya kayıtlı değil aktif üye olursa, yönetim organlarında yer alırsa, sendikası ile bütünleşirse; vardiya sayıları azalır.

Türkiye'nin mücadelecı kadınlarına sesleniyorum:

Hangi konumda olursanız olun, hep birlikte toplumsal muhalefete önderlik edin, gelin bir seferberlik başlatalım. Kadına karşı şiddeti, ayrımcılığı, istismarı, örgütlenmenin önündeki engelleri bu topraklardan söküp atalım.

Çünkü biliyoruz ki; bir kadın gittiğinde evin ışığı söner, yaşamın rengi gider, dostluk gider, insanlık gider, örgütlenme yok olur, gelecek gider. Bir kadın geldiğinde; yaşama renk gelir, aydınlık gelir, özgürlük gelir, değişim ve dönüşüm gerçekleşir. Demokrasi yaşam biçimi olur.

Kadına yönelik her türlü haksızlığa direnmeliyiz. Kadının emeğinin, bedenin, kimliğinin sömürülmesinin kökünü kurutmak için örgütlerimizi; ikinci adresimiz seçmeliyiz. Yoksa **'Örgütsüz Kadınlar! Kadınsız Örgütler'** diye daha çok kitaplar yazılır.

Kadın ve toplumsal mücadele yaşamsaldır. Örgütlü olursak, istihdam politika-ları yapılırken; kadınlar sessiz yedekler olarak adlandırılmaz, işe en son alınan, en önce çıkarılan, anneliği cezalandırılan, dört vardiyalı emekçiler olmazlar. Unutmayalım örgütlü olmak mutluluktur.

Bir kelebek kadar ömrüm olsa örgütlü yapılarda tüketirim!

İzmir İktisat Kongresi ve Kadınlar İŞÇİ RUKİYE HANIM

İzmir'de toplanan 1. İktisat Kongresi öncesi Atatürk, işçi kadın Rukiye'ye üç arkadaşıyla kongreye gelmesini söyler. Rukiye o coşkuyla fabrikaya gider, işçi kadınları toplar, onlara, ateşli bir konuşma yapar. "Fazla işçi götüremem diye, Koca Atatürk; iki arka-daşımla gelmemi söyledi." Ertesi gün kongreye Rukiye, yüzlerce kadınla gider.

Çalışan kadınların Cumhuriyet devrimleri sonrası en önemli etkinlikleri, 17 Şubat -4 Mart 1923 tarihleri arasında toplanan 1. İzmir İktisat Kongresi'ne, kendileri için ayrılan dinleyici sırasına yüzlerce kadınla katılmalarıdır.

Bir de "Sokaklara Dökülen Kongre" var... İzmir İktisat Kongresi İşçi Kadınlar Delegesi İzmirli Rukiye Hanım'ın heyecanlı konuşması, 23 Şubat 1923 tarihli Tev-hid'i Efkâr gazetesinde bakın nasıl yer alır:

"Türkiye'de memleket işlerine kadınların da iştirak etmesi ilk kez vuku bu-luyor. Bu şerefine bize müyesser olması kalplerimizi refah ve gurur hisleriyle doldurdu. Yaşasın Türkiye Büyük Millet Meclisi ve onun hükümeti, yaşasın Türk işçi ve köylüleri, yaşasın çalışkan Türk işçi kadınlığı!"

9 Mayıs 2004 yılında yapılan 2. İzmir İktisat Kongresi'nde hiçbir sendikacı kadın çağrılmadığı gibi İzmirli İşçi Kadınlar Delegesi Rukiye Hanım'ın koltuğunda; ne yazık ki IMF Başkan Vekili Anne Kruger oturuyordu!

Ayşegül
Damla
Arslan

Ayşegül vs. Damla

Beni neden üzüyorsun?

- Beni neden üzüyorsun? diye sorduğumda Lemmi cevap veremedi. Çok üzülmüyormuş o da. Ama ne yapmış, kötü dönemlerden geçerken iki haytalık yapınca komik olmuştuk. Başım ağrıyor 3 gündür. Müsebbibi sadece Lemmy değil. Lemme can kurban. Ömrümmmm (siz anneler böyle mi diyorsunuz?)

Umarım depresyon = baş ağrısı değildir. Vallahi çekemem. Çanak gibi olsam da anten görevi göremem. Nadir Bey de dedi zaten. Senin doğan bu. Tüm sorumlulukları üstüne alıp, tahterevalliden düşüyorsun sürekli. Ben de ona dedim ki niye ben? Hep gezegenlerin suçuymuş. Yönetici gezegenim Uranüs ile konuştum. Çok yeme, semirdin dedi. Güneş'e gittim, Venüs'ün suçu bunlar dedi. 16 Marttan sonra ikinci raund başlayacakmış. Başlasın bakalım. İlk raundu alımanın akıyla kazandım. Kaybetmedim. Yükselenim Aslan benim çünkü.

Luna uslansın diye Lemmy'i aldım, Lemmy uslansın diye bir tane daha mı alayım?

Ömrüm böyle nihayete ermesin lütfen.

- Ömrüm öyle nihayete ermesin, böyle ersin.

Nasıl mı?

Sev Kardeşim filmi izlemeyen yoktur. Hülya kızımız, Tarık abimizi etkilemek için 40 takla atar. Açıkçası ben de içten içe sinir olurum kendisine. Şımarıktır çünkü. Saç baş dalasım gelir. Ama nereye dalyorsun, gerçek hayatta Hülyasın sen, unutma. Bu yüzden dalma. Bir gün bir bakarsın Tarık Abi'ye sen mesaj atıyorsun, Tarık Abi sana pas vermiyor. Sonra Hülya Kız gibi ağzını yamultuyorsun. Sinirlenme, bi sakın OLUR MUSUN LÜTFEN!!! AAAAAAAAAA! AGRESİF! Sonra, o sahne aklına geliyor ve kınadığın şeyi bir nevi yaşamış oluyorsun. Otobüs, hangi otobüs? Artık herkesin arabası var kuzum.

- NEREDEN BİLİYORSUN HAYATININ ALTININ ÜSTÜNDEN İYİ OLMADIĞINI? YANIK BÖREK SEVEN, TENCERE DİBİ SİYIRAN BEN, BEKLİYORUM... HAYATIMIN ALTINI.

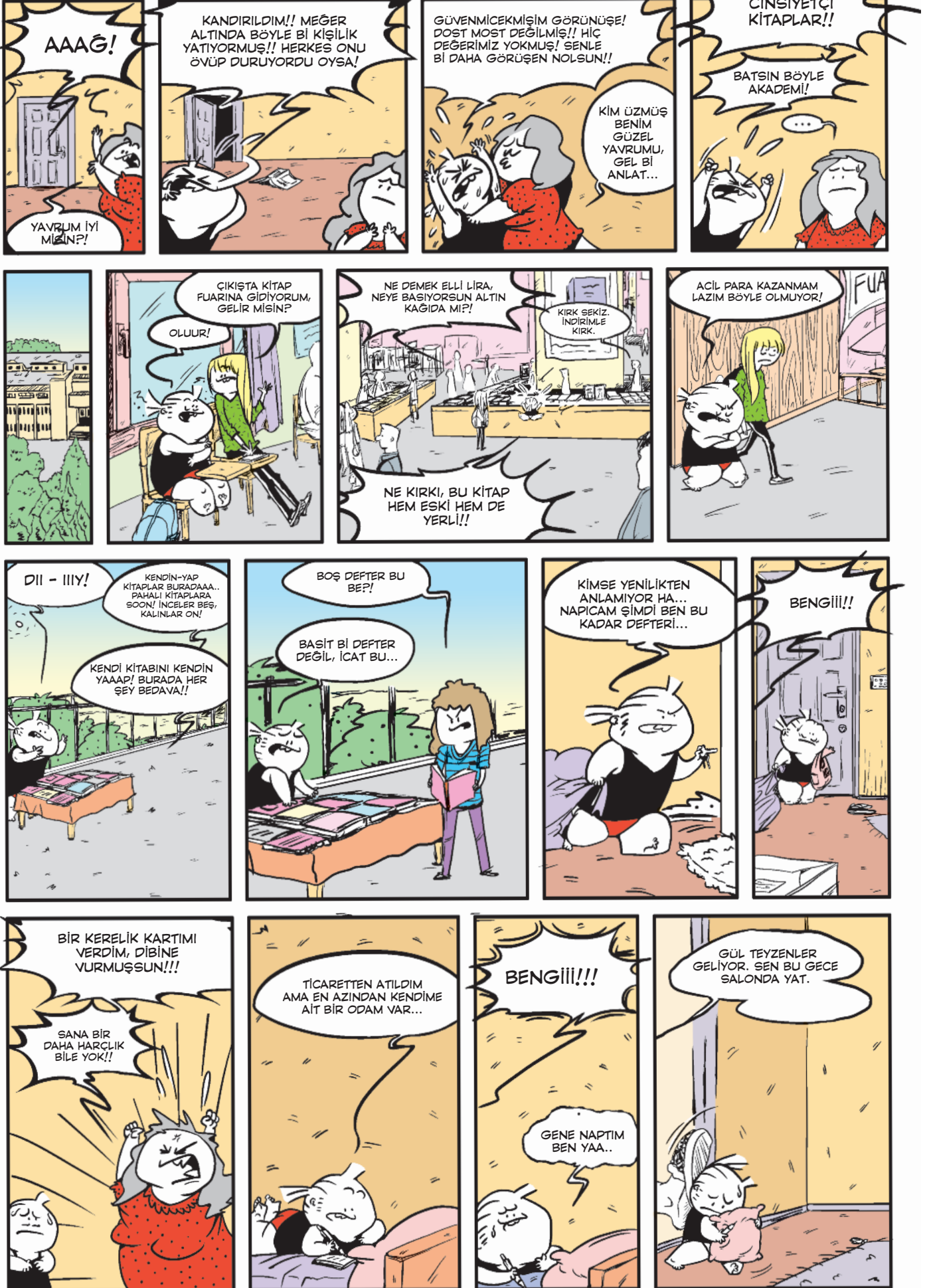
Hayatının altını üstüne getiren ya da tam tersini başaran bir tek ben değilim. Güneş batmayan krallıkta sular durulmuyor: "Aman bize ne kız" diyemiyorum çünkü merak ediyorum. Hamileliğini 7 düvele İngiliz Basını'ndan önce ellerini karnından indirmeyerek bildiren Meghan, ince, narin ve nazenin Prensesimiz Kate'mize diş bilemiş. Seda Sayan araya girse "Sen KİMSİN" derdi. Meghan zaten o ailede bir eğreti duruyor. Düğüne derneğe, dirseklerine kadar altın bileziklerini takıp giden kadınlar gibi görüyorum onu, öyle hayal ediyorum. Yani sarayda çalışıyor olsaydım aralarımı kesin açardım fitne fesatla. Kah laf taşırdım, kah dışarıya dedikodu satardım. Adımı tarihe altın harflerle yazdırırdım Kraliçe'nin kuğusunu yiyen Türk vatandaşımız gibi. İyi ki de orada değilmişim, günah annem günah.

Kadınların daha güçlü, kedilerin köpeklerin sokaklarda daha rahat gezinebilecekleri, tecavüz ve şiddetin yok olduğu bir 8 mart olması en büyük dileğim. Sürekli diliyorum. Sürekli bizler için, çocuklar ve hayvanlar için iyi şeyler diliyorum. Feminizm bu olsa gerek.

Kadın kadındır, çiçek babandır.

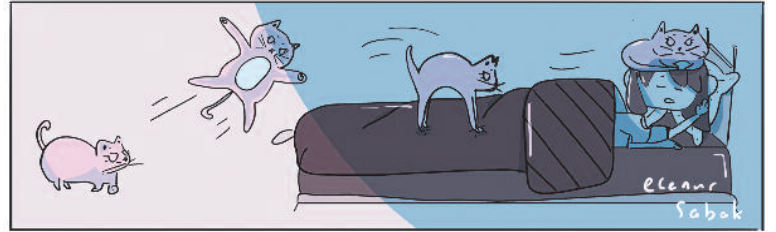
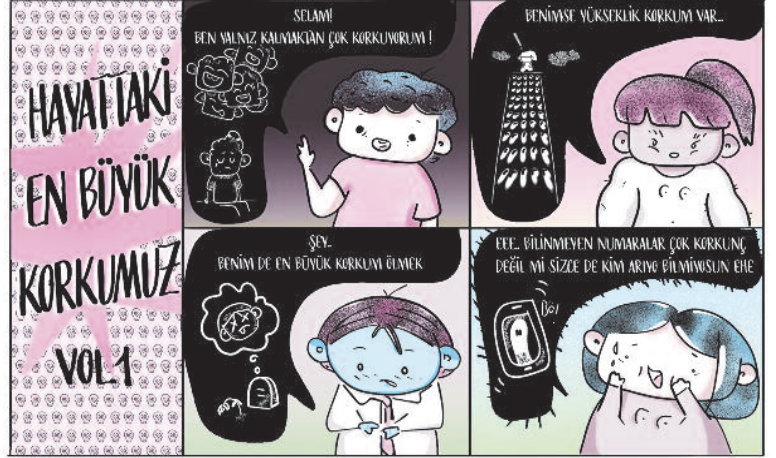
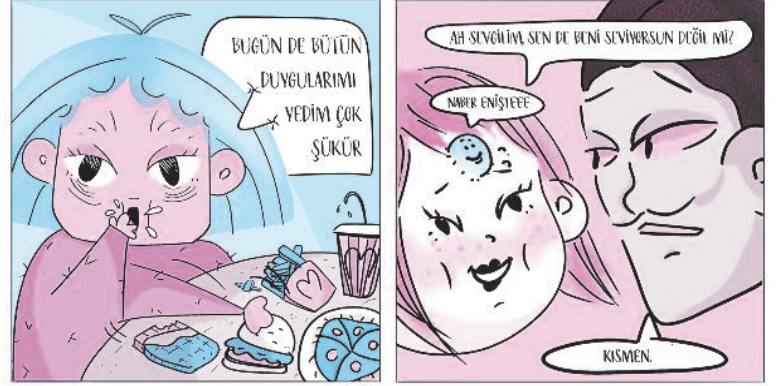


bengisu ak'yürek



Tulay Kumkar Malkoç

ECENUR SABAK mail: ecenursabak@gmail.com
instagram: instagram.com/cnrehis



Çağla Çukowski

- Bazıları hiç delirmez. Gündüz kuşağında Müge Anlı izlerler.
- Erkeklerden nefret etmiyorum. Sadece bazen baltayla ikiye bölesim geliyor. (DİKİNE)
- Eğer ruhunuzu kaybediyorsanız ve bunun farkındaysanız muhtelemen ailenizle aynı evde yaşıyorsunuzdur.
- İdealimdeki erkek, Biz Zamanlar Çukurovadaki Ali Rahmet.. Kahvesi her daim ateşte.
- Ali Rahmet demişken bu karakter 70'li yıllarda yaşayan bir tip olmasaydı Facebook 'tan çıkmazdı gibime geliyor. Sürekli özlü söz ,sürekli kafiye ölümüne laf sokuş.
- Nesrin Cavadzade estetik iddialarını yalanlamış. Gluteni, şekeri kestim 20 yıldır da aralıksız spor yapıyorum demiş. Sen de yap senin de benim gibi estetiklerin olur demiş. Nesrincim, bak Nesrincim diyorum. Mucuk gözleri açmak için kaç barfiks çekiyoruz. Sen hele onu bi de.
- Hayatta tahammül edemediğim bir şey varsa o da seviştikten sonra birdenbire çok acıkan erkek modelidir.Sanki taş taşıdın, inşaata kum çektin.
- Mutluluğu yakalamışsan sorgulama.

BUKOWSKI

Bana bu gün çok iyi davrandı acaba başka biri mi var?

ÇUKOWSKI

*Harikulade düşünceler ve harikulade kadınlar kalıcı değildirler.

BUKOWSKI

Harikulade erkekler yoktur

ÇUKOWSKI

*BUGÜN DOĞACAK MAFYÖZ DİZİ İSMİ: ERKEK OLURSA: KUNDUZ

- İdealimdeki erkek ERKAN KEKA diş yapılı...
- Gerçek hayatta Süreyya gibi yengeler/eltiller mutfakta iş yaparken sigara içerler.. Arada milletin derdini de evin dışında çömelerek ve sigara içerken dinlerler.Kamyoncucu gibi öksürürler arada. Çıkmış oyle gezer hiç sallamazlar bu durumu vs vs.. bkz. İSTANBULLU Gelin
- #ŞuleÇetiçinAdalet
- Evlenilmeyecek ve eğlenilmeyecek,eve sokulmayacak erkek modeli: sürekli kombin düşünen.. Giy çık eşşoğlueşşek
- Rakı içen kadın bik bik rakı içen kadın bıkkı..Rakı içen kadın sayenizde gamlı baykuş gibi düşünür oldu. İçkiliyken başıma bir hal gelirse caağnım, aleyhimde delil olur muuğ? diye.
- Her gün yemek yapmak zor değil.Ne pişireceğini bulmaz zor. Hanımlar artık yetmedi mi? Şurda biz bizyiz. Yüz yüze bakıyoruz. Her gün yemek yapmak zor. Kurban olam demeyin böyle.
- Evdeki poşet stokları ne alemde sahi? Eridi mi?
- Hepinizi en beğenmediğiniz yerinizden operim kadınlar! Emekçi Kadınlar Gününüz Kutlu Olsun!!

Yaşam Koçu Afet



BAYAN YANI

2019-03
Aylık yaygın süreli
yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd.
Şti. adına
Sahibi ve Yazışları
Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özşüslü

Renklendirme
Editörü
Fikret Özdemir

Satış
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzaga Mahallesi Defterdar Yokuşu
No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: TurkuvaZ Dağıtım Pazarlama A.Ş.